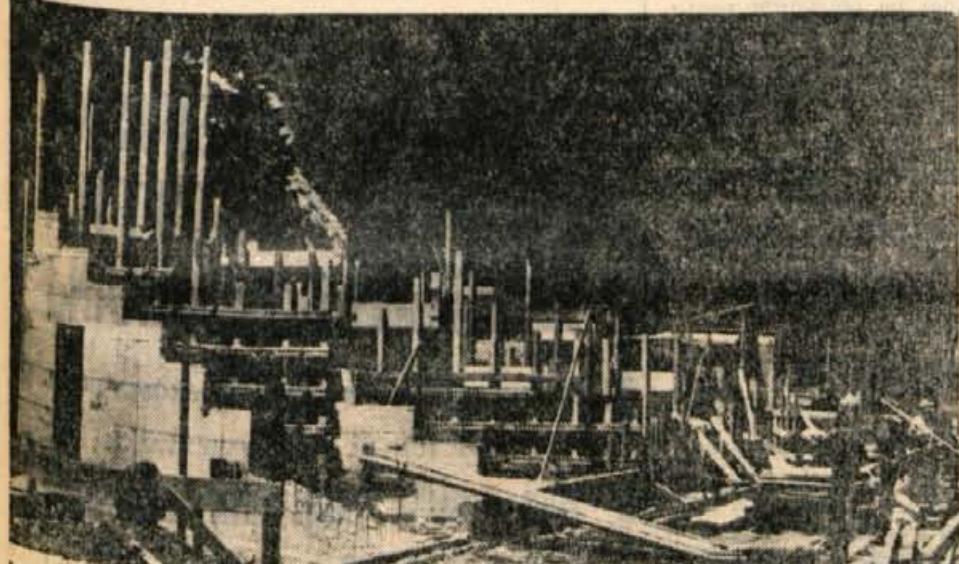

Ustanovitelji: občinske konference SZDL Jesenice, Kranj, Radovljica, Škofja Loka in Tržič. — Izdaja časopisno podjetje Gorenjski tisk Kranj. Za redakcijo odgovoren Albin Učakar

GLAS

17. junij — dan zaščite otroka v prometu. Vozniki, prosimo vas, upoštevajte gornji napis. Tudi mi, otroci, se bomo trudili, da bo nesreč čimmanj. — Foto: F. Perdan

Letos bodo gledalci na svetovnem prvenstvu v motocrossu v Tržiču udobneje spremijali to kvalitetno prireditev, saj bo kmalu zgrajena nova tribuna, ki bo lahko sprejela več kot 3000 gledalcev. Poleg tribune pa so ob ljubeljski proggi uredili tudi parkirne prostore za več kot 4000 osebnih avtomobilov in avtobusov. (vig) — Foto: F. Perdan

Nova blagovnica v Škofji Loki, ki jo bodo odprli v petek. — Foto: F. Perdan

KRAJN, sreda, 19. 6. 1968

Cena 40 par ali 40 starih dinarjev

List izhaja od oktobra 1947 kot tednik.
Od 1. januarja 1958 kot poltednik.
Od 1. januarja 1960 trikrat tedensko.
Od 1. januarja 1964 kot poltednik,
in sicer ob sredah in sobotah

Ljudski jezi je botrovala neobveščenost

Hrip okrog nasilne zrušitve črne gradnje v vasici Godišč pri Škofji Loki se je že zdavnaj polegel. Dogodek, ki je spomladis leta 1966 pretirano razburkal d. hove po Sloveniji, je bil kaj kmalu pozabljen. Zadevo pa je prevezelo v roke sodišče. Prvostopni organ je odločil, da pritožba zoper odločbe o ustaviti gradnje iz dne 20. X. 1963, ki jo je vložil pri zadeti graditelj, ni utemeljena, prav tako je zavrnili pritožbo tudi republiški sekretariat za gospodarstvo SRS. O tem so časopisi že poročali. Lastnik črne gradnje pa ni odnehal in se je obrnil še na tretjestopenjski organ, na Vrhovno sodišče Jugoslavije. Pri njem je graditelj vložil izredno pravno sredstvo po 20. členu zakona o upravnih sporih. Ta ukrep je utemeljen in seveda tudi uspešen, če pristojni organ spozna, da so bile z odločbo Vrhovnega sodišča SRS na kakršen koli način tožitejku kratene samoupravne pravice ali kakšne druge temeljne pravice in svoboščine občana ali delovne organizacije, zapisane v ustavi. Vrhovno sodišče Jugoslavije je ugotovilo, da ni bilo pomanjkljivosti v postopku prvo in drugo stopnjih organov ter pred dnevi zavrnilo pritožbo. S tem je zadeva dokončno rešena.

Ni naš namen znova pogrevati dogodkov izpred dveh let. Pravzaprav je skoraj nerazumljivo, zakaj je zrušitev črne gradnje v Godišču doživel tolikšen odmev v javnosti. Ukrepi ni bil niti prvi — že poprej so neko nezakonito gradnjo porušili v Mariboru — niti nezakonit. Verjetno gre vso stvar pripisati neobveščenosti ljudi, javnosti. Urbanisti so namreč že pred leti spoznali nevzdržnost stanja, ki je nastalo s stihiskim, nenačrtnim postavljanjem zgradb. S tem je bil ogrožen celoten urbanistični koncept ureditve Slovenije. Prav strokovnjaki so bili pobudniki strožje zakonodaje, žal pa s tem niso dovolj seznanjali občanov. V tem je torej ves problem?

Republiški zakon Jasmo dolča, da je treba v Sloveniji kar se da omejiti gradnje zunaj strnjeneh naselij — radi varčevanja in gospodarnosti pri napeljavi vodovodov, plina in elektrike ter zaradi varčevanja z rodovitno zemljo, ki se naglo krči. Vsaka hiša namreč uniči vsaj eno njivo ali travnik. Znano pa je, da je že tako majhna

Slovenija vse križem posuta s stavbami, ki močno kvarijo pokrajino. Zemljišča zunaj naselij so seveda cenejša in ker do pred nekaj leti ni bilo odločnejših sankcij, je ta naravnost sililo ljudi, da so gradili na črno. Nizke kazni niso mogle nikogar odvrniti od začetnih del.

Posledice vsega tega so vedno hude. Kažejo se v izredni prostorski razdrobljenosti prebivalstva; skoraj polovica vseh Slovencev živi v naseljih do 500 ljudi; malone poi vseh registriranih krajev predstavljajo mala naselja z do 100 prebivalcem; urbaniziranost prebivalstva (to je strnjeno, bivanje v urbanistično urejenih mestih) je zelo nizka — komaj 35 % — čeprav bi glede na doseženo višino naravnega dohodka morala znašati vsaj 45 %. Skrajni čas je torej že bil, da so odgovorni ljudje prilegli ukrepati. Žal pa niso dovolj izčrpno, dovolj jasno o tem obvestili občanov. Tako se je ob prvih drastičnih primerih uveljavljanja zakonitosti javnost seveda čutila prizadeto, misleč, da gre zgolj za trmolagost in zlobnost vodičnih osebnosti v občini. S tega stača je bila reakcija ljudi na do tedaj neobičajno ravnanje oblasti razumljiva. Prepričani pa smo, da bo vsak razsodni Slovenec, ki je s stvarjo dovolj seznanjen, spoznal, kako važno je vprašanje naravnega prostora, vprašanje smotrnegra izkoriscenja slovenske zemlje, ki spričo svojih naravnih lepot zasluži vso pozornost. Zahteva po podrejanju ozkih, često škodljivih interesov posameznika širšim naravnim koristim, je potem takem nujnost in obveznost vseh.

I. Guzelj

V današnji številki:

Na 2. strani
Obresti in tožbe
pijejo kri

Na 4. strani
Predstavljamo
vam bodoči
kranjski hotel

Na 5. strani
Na domu velikega
ustvarjalca

Konferenca sindikalne organizacije Železarne Obresti in tožbe pijejo kri

Tehtna razprava ob resnem položaju Železarne — Ostra kritika zaradi visokih osebnih dohodkov nekaterih delavcev

Pred kratkim je bila na Jesenicah delovna konferenca sindikalne organizacije Železarne. Na konferenci so razpravljali o tekočih problemih, ki zahtevajo vsestransko analizo in posebno pozornost sindikata. V razpravi je sodelovalo 22 članov kolektiva. Kot je dejal Franc Kobentar, predsednik DS Železarne, od uspeha dela v Železarni ni odvisno samo 7000 započlenih, temveč 15.000 občanov komune.

Srečko Mlinarič, predsednik izvršnega odbora sindikalne organizacije Železarne, je v svojem poročilu med drugim dejal:

»Od delavca s štiričlansko družino, ki stane v eni sobi v baraki, ne moremo pričakovati dobrih proizvodnih rezultatov. Ko smo sprejeli načrt o rekonstrukciji Železarne, smo se zavedali, da bo pomenila veliko pridobitev za občino in kolektiv. Zavedali smo se, da bo rekonstrukcija terjala ogromna finančna sredstva, toda nerezumljivo, je, zakaj nismo pri tako velikem vlaganju namenili vsaj nekaj sredstev za stanovanjsko gradnjo.«

Mlinarič je nato delegatom konference posredoval podatke o stanovanjskem položaju članov kolektiva.

Pri stanovanjski komisiji Železarne je 744 prošen za stanovanja, od tega 5 iz leta 1958. Nekateri člani kolektiva torej čakajo na stanovanje že 11 let.

Kar zadeva prehod na skrajšan delovni teden, je Mlinarič opozoril, da to vprašanje ni mogoče rešiti prek noči in da bo potrebno še veliko strokovnega dela, če želijo do 1970. leta uvesti 42-urni delovni teden.

Srečko Mlinarič je še omenil zdravstveno zaščito delavca, delovne pogoje, izobraževanje delavcev in aktivnost sindikata pri pripravah za združitev slovenskih železar.

Zdravko Pogačar je kritiziral zavod za socialno zavarovanje, ki je invalidom železarne ustavil odločbe za pokojnino, tisti pa, ki so dobili odločbe, zelo neredito prejemajo pokojnino. Na ponovno odmero invalidnine že dalj časa čaka 127 delavcev Železarne.

Anton Salika je opozoril na resen položaj, ki se poraja ob vprašanju kreditov. Po njegovem mnenju republiški in zvezni krediti niso bili nikdar v preteklosti vir takšnega izkoriscenja, kot je to primer v današnji Jugoslaviji. »Ko smo leta 1960. sprejeli plan rekonstrukcije Železarne, je dejal Šalika, »je bilo v ta namen namenjenih 38 milijard S

din. Ni minilo leto dni, ko se je ta številka dvignila na 40 milijard. Ce bo šlo tako naprej, se bomo zadolžili še za prihodnjo generacijo.«

Salika je predlagal, naj sindikat ne molči ob takšnih pojavih, ki obremenjujejo kolektiv.

Mirko Zupan je za primer povedal, da znašajo obresti na kredit za dobo 15 let 15 odstotkov, medtem ko Francija daje za črno metalurgijo kredite za dobo 25 let in s 3-odstotno obrestno mero. Zupan je glede amortizacije pevedal, da je amortizacija namenjena za zamenjavo obstoječih osnovnih sredstev. V Železarni pa gredo vsa sredstva amortizacije za odplačevanje anuitet (dolgov).

Stanec Torkar je dejal, da se delavci upravičeno sprašujejo, kako je v naši družbi mogoče, da imajo nekateri osebne dohodke po 500.000 S din mesečno in od kod ne-

katerim vir bogatjenja. Jezniški delavec pa težko živi in nekateri námajo denarja niti za mleko in kruh.

»Danes nam obresti in tožbe pijejo kri,« je dejal Torkar in nadaljeval, »nimamo denarja za zdravstveno in socialno varstvo. Živimo v negotovosti. Zakone sprejemamo po hitrem postopku, dovolimo bogatjenje, delavci pa sprašujejo, kakšno je stališče sindikata do takšnih pojavov v naši družbi.«

Razprava na konferenci je bila usmerjena k notranjim težavam, na odpravljanje vzrokov, ki povzročajo nihanje železarne, med delavci pa negotovost v jutrišnjem dan.

Kakšen bo naš jutri in kdaj bo objavljen »jutri«, ko pravimo, da bo življenje za vse in ne samo za izvajence lepše. Delavci Železarne želijo, da bi ta čas nastopil čimprej. J. Vidic

Pred kongresom zveze mladine Slovenije Festival zavrl predvideno aktivnost

Na seji občinskega komiteja mladine v Kranju so za novega sekretarja izvolili Zvonka Filipoviča

Na petkovi seji občinskega komiteja zveze mladine v Kranju so člani komiteja v prvi točki dnevnega reda razpravljali o predkongresni aktivnosti mladih v kranjski občini. Čeprav so o kongresnih resolucijah pripravili v kranjski občini razprave oziroma posvete z mladimi v krajevnih skupnostih, šolah in delovnih organizacijah, so ugotovili, da so bile povečini le-te slabe. Razen v tovarni Sava, kjer so mladi resno in temeljito razpravljali o osnutkih resolucij in naredili že okvirni delovni program za prihodnje, so na seji komiteja ugotovili, da v drugih organizacijah zveze mladine v občini tako po številu udeležencev kot po vsebinu niso izpolnili pričakovanj. Člani komiteja so ugotovili, da so mlade v občini ravno med predkongresno aktivnostjo precej obremenile priprave (pa tudi sam potek) na festival bratstva in enotnosti.

Vseeno pa so v Kranju ravno v zadnjem času dobrošen del zamujenega že nadoknadi. Razen tega pa bodo pred začetkom VIII. kongresa zveze mladine Slovenije (ta bo začel z delom v

Razširiti samoupravne pravice in dolžnosti študentov

Na zadnji seji občinskega komiteja zveze mladine Kranj so člani komiteja med drugim razpravljali tudi o sodelovanju občinske organizacije zveze mladine s klubom kranjskih študentov. Po daljši razpravi o dosedanjem delu kluba in o pravicah ter dolžnostih kranjskih študentov so se člani komiteja zavzeli, da bi študentje morali v prihodnje imeti več možnosti za delo v nekaterih samoupravnih organih v občini. Prav tako pa bi se njihova prisotnost in delo morala v prihodnje bolj kazati tudi na drugih področjih. Posebej so poudarili, da morajo biti študentje v prihodnje bolj zastopani v tistih organizacijah oziroma organih, za katerih delo je zainteresirana in odgovorna tudi širša družbena skupnost in za katerih rešitve menili, da bi morali biti študentje zastopani v komisiji za življedelje, v nekaterih svetih občinske skupščine itd.

V razpravi o delu kluba kranjskih študentov pa so člani komiteja ugotovili, da je bil dosedanjem delovni program kluba precej preozen oziroma ni spodbujal, da bi študentje lahko delali in se uveljavljali tudi na drugih področjih. Zato so menili, da bi bilo treba delovni program vsebinsko razširiti predvsem na področje družbenopolitične aktivnosti. Takšen program pa bi nedvomno terjal tudi večja materialna sredstva, ki bi se v prihodnje morala zagotoviti iz proračuna občinske skupščine.

A. Z.

GORENJSKA KREDITNA BANKA KRAJN

s poslovnimi enotami
KRANJ, JESENICE, RADOVLJICA, SKOFJA LOKA,
TRZIC

RAZPISUJE ZA SVOJE VARČEVALCE

dve veliki nagradni žrebanji

SKUPNO 200 NAGRAD
v vrednosti
NAD 82.000.— N DIN

dne 14. 8. 1968 in
14. 2. 1969

Prvi nagradi sta:
DVA OSEBNA AVTOMOBILA ZNAMKE SKODA
Za vlagatelje, ki bodo od 1. 1. 1968 do 31. 1. 1969 vezali

2.000.— N din za dobo nad 1 leto ali
1.000.— N din za dobo nad 2 leti

Vsakomesečno žrebanje od 1. junija 1968 dalje

Dva srečna dobitnika bosta pri vsaki poslovni enoti vsak mesec nagrajenja z lepo nagrado za varčevalce navadnih vlog, ki bodo povečali vlogo v mesecu vsaj za 100.— N din
NAGRADE: 70 ročnih ur Darwil v vrednosti nad 14.000.—

Žrebanje stanovanjskih varčevalcev

Pripravljenih je 10 denarnih nagrad v vrednosti 5.100.— N din, ki se koristijo za nabavo gradbenega materiala ali opreme po izbiri.

Za osebe, ki varčujejo za dobo 2 leti ali več.

Martinj vrh povezan s Selško dolino

Lep primer sodelovanja domačinov, krajevne skupnosti in Gozdnega gospodarstva Kranj

V soboto je predsednik skupštine občine Škofja Loka Zdravko Krvina ob navzočnosti predstavnika Gozdnega gospodarstva Kranj, krajevne skupnosti Martinj vrh in domačinov odpril novo cesto iz Selške doline na Martinj vrh, in sicer iz Zagorja loga.

8600 metrov dolgo cesto so začeli graditi že leta 1960, letos pa so končali zadnji, najtežji odsek v dolžini 3300 metrov. Za gradnjo ceste je bilo porabljenih 17,800.000 starih din državnih sredstev, ki so jih prispevali Gozdnemu gospodarstvu Kranj, Kmetijska zadruga Martinj vrh, Vodni sklad in občina, 10 milijonov pa so prispevali kmetje v lesu in delu, kar predstavlja 36 odstotkov

vseh vloženih sredstev. Brez dobrega sodelovanja vseh zainteresiranih te ceste danes verjetno še ne bi bilo, pa tudi tako poceni ne bi bila zgrajena. Za kilometr ceste so porabili le 3,200.000 S din, medtem ko poprečno kilometri gozdne ceste v Sloveniji stane 11 milijonov S din.

Gozdno gospodarstvo je dalo na voljo stroje, izdelalo načrte, nadzorovalo pridel in izdelalo nekatere težje objekte na cesti, medtem ko so domačini v organizaciji krajevne skupnosti opravili večino ročnih del. Pohvaliti je treba prav vse, saj so pokazali veliko razumevanje, posebno priznanje pa zaslužijo tovarši Demšar, Trdina in Benedičič, ki so v okviru krajevne skupnosti Martinj

vrh vodili delo domačinov, prav tako pa tudi strokovni sodelavec Gozdnega gospodarstva Kranj ing. Ivan Kejžar, ki je od samega začetka nadziral gradnjo in domačinom pomagal s strokovnimi nasveti.

Razen te ceste, ki povezuje Martinj vrh z dolino, pa so v tem času v okoliških vasih zgradili še 5800 metrov priključkov do posameznih domačij. Denar za izgradnjo teh priključkov so prispevali prebivalci domačij sami.

Novo cestno omrežje na Martinj vrh bo vsekakor bolje povezano kmetije z dolino, hkrati pa bo omogočilo sodobnejši inceneži prevoz lesa v dolino. V prihodnje bo potrebno izdelati samo še nekaj solidnih gozdnih vlek, ki bodo še znizale proizvodne stroške in pripomogle, da bo les prispev v dolino manj poškodovan. Z novo cesto pa se odpirajo tudi možnosti za turizem. S. Zupan

Nova trgovina v Mojstrani

Zgrajena bo v petih mesecih

Trgovsko podjetje Delikatesa Jesenice je po sklepnu zadnje seje občinske skupštine odkupilo v Mojstrani brez javnega natečaja zemljišče za gradnjo samopostežne trgovine, SGP Sava je že začelo graditi. Če bo šlo vse po predvidenem načrtu, bo v Mojstrani že oktobra ali novembra nova trgovina. Trgovino zdajo poleg nove šolske stavbe. Tloris zgradbe meri 430 m², prodajni prostor trgovine pa 132 m². V sestavu trgovine bo večji bife s kuhanjo, kar ima poseben pomen glede na turistični promet v tem kraju.

Dosedanja trgovina v Mojstrani, ki ju tudi last Delikatese, bo še naprej odprta, verjetno pa bo to kasneje specializirana trgovina.

Investicijski stroški za novo trgovino znašajo okrog 95 milijonov S din, od tega je polovica lastnih sredstev, polovica pa krediti.

Trgovsko podjetje Delikatesa ima v jesenški občini 12 poslovnih. Promet nara-

šča, kar se vidi iz podatka, da so lani v I. tromesečju prodali blaga za 11,600.000 S din, v enakem letosnjem obdobju pa za 17,600.000 S din, torej za 6 milijonov več kot lani.

Samoupravni organi Delikatese so spoznali, da imajo nove moderne samopostežne trgovine večji promet. Za primer navajajo novo trgovino na Breznici, ki ima od 80 do 100 odstotkov večji promet, kot je bil v starosti poslovnici. Zato bodo že jeseni začeli zidati novo poslovnico na Tomšičevi cesti na Jesenicah.

Nova trgovina na Tomšičevi cesti bo blizu gozdne uprave, stroški gradnje pa bodo znašali okrog 25 milijonov S din.

V Delikatesi je 76 zaposlenih, od tega 12 vajencev. Po-prečni osebni dohodki znašajo 89.000 S din, vajenci pa imajo prvo leto 10.000, drugo leto 13.000 in tretje leto 16.000 S din. Letos so osebni dohodki za 10 odstotkov večji kot lani. J. Vidic

Jutri se bo v Ljubljani začelo posvetovanje Gospodarski odnosi Jugoslavije z deželami v razvoju

V Ljubljani bo v četrtek in petek posvetovanje o gospodarskih odnosih Jugoslavije z deželami v razvoju, ki ga pripravlja Center za preučevanje sodelovanja z deželami v razvoju na Visoki šoli za politične vede v Ljubljani. Na njem bodo sodelovali predstavniki okoli 20 gospodarskih organizacij, zbornic, bank, državnih organov in družbeno-političnih organizacij.

Omenjeno posvetovanje bo logično nadaljevanje lanskega simpozija »Jugoslavija in gospodarski razvoj dežel v razvoju« in lahko upamo, da bo skušalo dati konkretnne predloge za izpopolnitve sistema in gospodarskih odnosov z deželami v razvoju. V prvem delu bo posvetovanje posvečeno analizi dosedanja gospodarskega sodelovanja naše države z deželami v razvoju. V. G.

Od petka dalje odprta nova blagovnica v Škofji Loki

Nama, najemnik blagovnice, bo imela v drugem nadstropju tudi gostinske prostore

V petek ob 10. uri bo v Škofji Loki slavnostna otvoritev nove blagovnice, za vse obiskovalce pa jo bodo odprli ob 10.30. Celotni objekt, skupaj z zunanjim uređitvijo, je veljal 250 milijonov starih dinarjev. Investiralo ga je Stanovanjsko podjetje v Škofji Loki s svojimi sredstvi in s krediti. Oprema, ki jo je prispeval najemnik Nama Ljubljana, je veljala 50 milijonov starih dinarjev, izvajalec del pa je bil Tehnik iz Škofje Loke.

Nova blagovnica bo imela skupno 1234 kvadratnih metrov prodajnih prostorov, 487 pomožnih, 186 gostinskih in odprto teraso s 365 kvadratnimi metri. V pritličju bo kupec na voljo razno drobno blago, galerterija, šolske potrebsčine, igrače in podobno; v prvem nadstropju bo v prodaji pohištvo in dekorativno blago, radijski in televizijski sprejemniki, konfekcija, metrsko blago in preproge. V drugem nadstropju

Nova blagovnica v Škofji Loki je prvi večji objekt splošnega pomena, ki ga je financiralo Stanovanjsko podjetje in bo prav gotovo odigrala vidno vlogo v škofjeloški maloprodajni mreži. Poslovni prostori, s katerimi upravlja podjetje, se bodo po otvoritvi nove blagovnice povzeli za 90 odstotkov. Se boj pa se bodo povečali dohodki od najemnine, saj bo le-ta za nov objekt trikrat večja kot znašajo vse najemnine dosedanjih poslovnih prostorov. Denar, vložen v novo blagovnico, se bo torej hitro vračal in bo najboljša osnova za nadaljnje obnavljanje poslovnih prostorov na škofjeloškem področju.

S. Zupan

Mesnica v Žirovnici?

Ze lani smo pisali, da bo mesarsko podjetje Jesenice letosnjem pomlad začelo graditi novo mesnico v Žirovnici. Ker pa je zadnje čase o tej gradnji vse tiho, občani sprašujejo, kaj je z novo mesnicijo.

Na to vprašanje sem na Jesenicah dobil naslednji odgovor:

»Novo mesnico v Žirovnici bomo pričeli zidati še ta mesec. Izvajalec del bo SGP Sava Jesenice. Celotna investicija bo stala okrog 19 milijonov S din. Mesnico bomo zidali na prostoru med samopostežno trgovino Rožca in samopostežno trgovino Delikatesa v Žirovnici.« J. V.

INDIVIDUALNI GRADITELJI — NOVOST!

LESNO INDUSTRIJSKO PODJETJE BLED VAM NUDI NA SVOJEM OBRATU V PODNARTU UGODNO IZPOSOJANJE GRADBENIH PLOŠČ ZA OPAŽENJE BETONSKIH DEL NA VASIH GRADNJAH. CENA JE ZELO UGODNA, IN SICER 0.8 N DIN ZA m² NA DAN.

VSA NADALNJA NAVODILA DOBITE NA OBRATU PODNART, TELEFON STEV. 72-127.

LESNO INDUSTRIJSKO PODJETJE BLED

**Predstavljamo
vam bodoči
kranjski hotel**

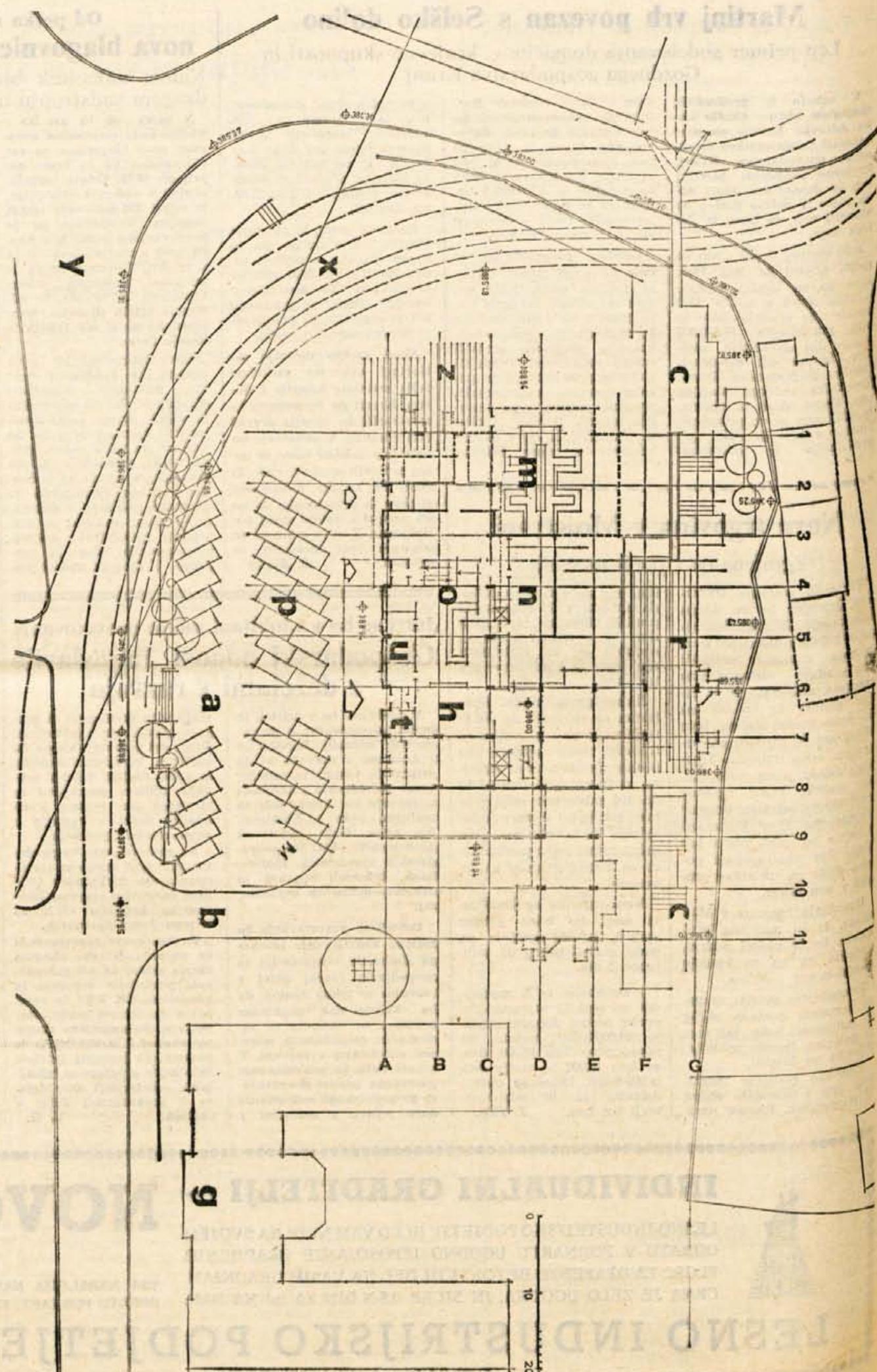
Slovensko gradbeno podjetje Projekt Kranj je kot najugodnejši ponudnik postalo izvajalec gradnje bodočega kranjskega hotela. Tako je pred kraškim porušilo del starih stavb in pripravilo zemljišče, kjer bo v prihodnje stal hotel. Predvideno je, da bo hotel v bližnji bodočnosti postal del mestnega centra, posebno še, ko bo po predvidenem projektu nasproti hotela zgrajena blagovnica.

Bodoči kranjski hotel, ki bo zgrajen že prihodnje leto, bo prvenstveno potovalni hotel boljše B kategorije s prehodnim prometom. Njegova rentabilnost, ki bo dosegrena s 60-odstotno zasednostjo, pa bo v dobrši meri odvisna od prizadevanj oziroma propagande, po drugi strani pa tudi zaradi zanimive lege. Možnosti, da bo hotel rentabilen pa so po predvidevanjih tudi zato, ker bo hotel namenjen poslovnim in prehodnim gostom, ki se bodo naselili v njem ob koncu tedna in organiziranim skupinam tujih turistov; seveda pa bodo nekaterе hotelske prostore lahko s pridom uporabljali tudi Kranjčani.

Da bi vam na kratko vsaj približno prikazal hotel, objavljamo tudi skico. Razen tega pa moramo povedati še to, da je investitor podjetje Avtropromet Gorenjska Kranj, izvajalec del pa Splošno gradbeno podjetje Projekt Kranj. Za gradnjo in opremo hotela je predvidenih 950 milijonov starih dinarjev. Projekt za hotel je na osnovi natečaja naredil univ. prof. inž. arh. Edo Ravnikar iz Ljubljane, manager pa je Projektivno podjetje Kranj. A.Z.

LEGENDA: y — Koroška cesta, x — predviđena nova cesta, g — gimnazija; a — dostop k hotelu za pešee, b — dostop k hotelu za avtomobile, c — peš pot vzdolž obreščka, p — parkirni prostor za okrog 45 avtomobilov; h — hall s sedežnimi skupinami in recepcijo, o — gostiški del halla (aperitiv — bar in slaščičarna), m — samopostrežna restavracija z okrog 100 sedeži, n — banketna soba z mornim salonom, z — kavarniška terasa, u — frizer, t — turistična agencija r — restavracijska terasa (okrog sto sedežev) z okrog dvesto sedeži pred restavracijo.

OPOMBa: V treh nadstropjih nad gospodarskim, upravnim, restavracijskim in družbenim delom (ta del ima obliko strnjenega pravokotnika — skica) pa bodo hotel-ske sobe. Organizirane so v treh krakih s tenkimi prekljenjenimi črtami. Pod temi kraki pa je parkirni prostor.

Ob nastopu plesne in baletne šole iz Kranja Samostojen nastop baletk

Beli lepaki so že nekaj dni zbužali mimočočim pozornost. Na njih je bilo z velikimi črkami napisano: baletni večer, z manjšimi pa, da priteha ta nastop kranjska baletna šola. S krajšimi odločki je baletna šola že večkrat pokazala rezultate svojega dela skupno z glasbeno šolo na nastopih v dežavskem domu. Da pa bi bili že sposobna izvesti celovečerni program, ne, tu je bil vsakdo nekoliko skeptičen, še zlasti, ker pred tem ni bilo dosti slišati o kakšni samostojni prireditvi.

Toda dvom je bil odveč. Balet, ki smo ga v torek, 11. junija, videli v dvorani Prešernovega gledališča, je bil tako dovršen, da bi ga brez sramu lahko postavili na kakršenkoli oder na Gorenjskem. Ze najmlajši otroci prvega letnika, starosti šest in sedem let, so navdušili kakih stopetdeset gledalcev. Odlikovala jih je zlasti enotnost, ki je od tako majhnih otrok nihče ni pričakoval. Otroci so moralji svoj program ponavljati, kar pa je nekoliko motilo spricu dozga celotnega programa.

Ce so najmlajši tako prenenetili, smo bili nad izvajanjem srednje in višje skupine baletov kar začuden. Ničesar si ni mislil, da imamo v Kranju že kar dobre baletke, med katerimi so nekatere zelo talentirane. Koreografija in pedagoščina Milica Buh jim je brez skrbi lahko zaupala odgovornejše solistične vloge. V glavnem so prikazale klasičen balet z nekaterimi izjemami (Kavalirji), kjer smo videli nekaj prijemanj modernejše kreacije.

Celoten baletni večer je bil sestavljen tako, da je vsakdo prišel na svoj račun.

V dinamični in razumljivi baletni igri Delavnica lutk se uživali zlasti otroci. Zavahno dogajanje na odru so močno podkrepili lepi in izbrani kostumi, ki so prišli do te včerjega izraza s primernimi svetlobnimi efekti. Koreografija je bila smrdno povezana, brez globljih posegov.

Nekoliko težje razumljiv je bil Ples noči po glasbi P. I. Čajkovskega. V izrazito klasičnem stilu so prišli do izraza skoraj vsi osnovni elementi baletnega pouka. Baletke imajo za seboj že daljšo dobo sanjanja, zato jim je koreografinja tudi zaupala to zahtevnejše delo. Ples so izvedle z dokajajo mero gracioznosti in skladno z glasbo. Glede na enoletno delo s se danjo koreografijo lahko rečemo, da so plesalke dobro izpolnile svoj part. Morda so posvojale preeč pozornosti sramemu izvajaju, kot pa plesnemu izrazu, vendar se to zgoditi tudi poklicnim plesalkam, in amaterskim tega res ne smemo zameriti.

V delu Ujetnici sta nastopili bivši gojenki koreografije iz Ljubljane, ki sta sedaj že na redni baletni soli v

Ljubljani. Po vsebinji zelo domišljeno in globoko zamislen ples ujetnice, ki doživijo svojo svobodo, smo vsi v dvorani podeživili z obema plesalkama, ki sta nas prenenetili prav v plesnem izrazu. Ni nas motila nujna mladost, saj je morda le ta vse izvajanje še bolj povzdigala.

Naslednja točka Kavalirji z domo je s svojim rimom celotni program nekoliko pozivila, vendar so motili nežni ženski gib, ker so kavalirje plesale baletke (v soli namreč nimajo moških plesalcev). Dama je sicer dobro odplesala svoj parti, čeprav je bila premalo čutiti gracioznosti, kar pa glede na njeno mladost tudi nismo mogli pričakovati. Zadnji dve točki z naslovom Trič-trač po glasbi J. Straussa in Zaključni valček po glasbi Charlesa Gounoda iz opere Faust so bili lahkonatega značaja in prijetno odplesani v lepih kostumih, ki so še bolj pričarali pravo baletno vdušje.

Kot sta nam povedali simpatični napovedovalci, je vse piese naučila, dalje izdelala koreografijo, zamisel scen, pripravila kostume in jih celo šivala sama koreografinja Milica Buh. Ni čudno, da jo je ob zakijučku večera, potem ko so jo baletke pripejale na oder, obkrotilo deset najmlajših baletk v črnih dresih in ji podarile šopek in darila, večje kot so bile sume. Prav ganljiv je bil ta prizor izraza ljubezni in zahvale poštovovalni učitelji.

Prireditev si je ogledal med številnimi gosti direktor zavoda Dolensko poletje iz Novega mesta, ki je že prej poznal delo tov. Buhove. Presenečen nad očarljivostjo izvajanja je povabil celotno skupino na gostovanje v Novo mesto.

Ob koncu pa še to. Skoda bi bilo, če bi ostalo samo pri premieri, če nastop lahko tako imenujemo, kajti to ni bila običajna produkacija šole, temveč resnično pravi baletni večer. Ne bi bile napak, ko bi si ogledale predstavo tudi sole. Baletke bi si to zaslужile! Za prikazano izvajanje pa jim čestitamo z željo, da kmalu pripravijo nov umetniški večer.

D. Stanjko

Ob stolnici rojstva Maksima Gorkega Na domu velikega ustvarjalca

V ulici Kačalova 6 stoji enonadstropna hiša, zaradi ograde in zelenja na vrtu deloma skrita pred pogledi mimočočih. Toda le redko kateri obiskovalec Moskve je ne obišče. Večje ali manjše skupine ljudi in posamezniki često napolnijo prostrane sobane v pritličju zgradbe. Dve značilni ruski stariki, srkajoč čaj, v predobi pričakujeta goste. Vsakogar poprosita, da v odprtjo knjigo zapisi svoje ime, poklic in kraj, od koder prihaja. Ta hiša, kjer se je čas že zdavnaj ustavil, je namreč preurejena v spominski muzej Gorkega. V tej stavbi je znamenec revolucije, katerega stolnica rojstva v Sovjetski zvezji in vsem ostalem kulturnem svetu pravkar svečano praznujejo, preživel zadnja leta življenja.

Zgradbo so spremnili v spominski muzej leta 1961. Vse v njej je ohranljeno takšno kot je bilo za časa književnikovega življenja. To je pravzaprav edina hiša v Moskvi, kjer je pisec živel nekaj dne — od 14. maja 1936 pa vse do junija 1936, ko je umrl. Zgrajena je bila po načrtih slavnega arhitekta Seltščja, za milijonarja Rjabišinskoga. Toda naključje je hotela, da je v njej zadnja leta svojega intenzivnega ustvarjanja preživel umetnik, ki velja za simbol revolucije in proletariata.

DELOVNI KABINET

V prvem nadstropju poslopja je imel nekoč stanovanje književnikov sin, nadarjeni pisec in kritik Maksim Aleksejevič. Mož je zapustil ta svet že pred očetom — umrl je 31 let star zaradi vnetja pljuč. Živel je tu z ženo Nadeždo in hčerkama Darjo ter Marjo. Vsak dan je prihajal v pritličje k očetu in mu pomagal pri delu. Rad je tudi živel v malo sobički skupaj z očetovim sekretarjem, pregledoval včasih rokopise in prevajal Gorkem iz štirih tujih jezikov vse, kar bi očetu lahko koristilo.

Ko stopi v delovni kabinet Gorkega, obiskovalec dobí občutek, da se bo zdaj zdaj od nekodaj pojavil avtor Pesmi o sokolu, Makarja Cudre, Mojih univerz in drugih velikih, našim bralcem že zdavnaj znanih del. Kajti vse v tem prostoru na poseben način se vedno odseva prisotnost velikega ustvarjalca. Na neobičajno veliki in prostrami mizi, izdelani po načrtu samega pisca, leži cel kup barvnih svinčnikov, ki jih je pred desetletji ošilil že sam Gorki. Brezbrinno odložena očala, nekakšne beležke, črnilnik — vse to navaja na misel, da je lastnik teh drobnarij le za trenutek zapustil kabinet.

Cas, ki ga je preživel v delovnem prostoru, je bilo obdobje Gorkevega najintenzivnejšega ustvarjanja. Za to obširno mizo, ki so jo njegovi živanci v šali imenovali »delovna soba«, so bila napisana dela Jegor Buličev in drugi, Dostoevski in drugi. Tu je nadaljeval roman Življenje Klima Samgina, tu je napisal drugo varianco drame Vase Zoljezneve.

LJUBITELJ KNJIG

Obiskovalec postane še posbeno pozoren na ogromno biblioteko Gorkega, postavljeno v prostoru, katerega zidovi so popolnoma prekriti s poličami knjig. Ta zelo redka zbirka šteje okrog 10.000 zvezkov. Po številu knjig prečka biblioteko mnogih ruskih piscev, zaoštaja edino za tisto, ki jo je imel Tolstoj v Jasni Poljani. Na polici še danes stoji ena izmed prvih knjig, ki jo je kupil Gorki. To so Schopenhauerjevi Aforizmi in maksime v treh zvezkah, na prvem pa je moč najti naslednji podpis: Pješkov, Samara, 1895.

Gorki je nenavadno ljubil knjige in zbiral jih je že od zgodnjega mladosti. Toda hotel je knjige približati tudi drugim, zato jih je mnogo posklomil bibliotekam, pa tudi posameznikom. Pravijo, da skoraj ni bilo ljubitelja literature, ki se po obisku hiše v ulici Kačalova ne bi vračal s knjigo pod pazdro — darilom gostitelja. Gorkijevi priljubljeni ruski pisci so bili Puškin, Čehov, Tolstoj, Gogolj, Ljeskov, Bunjin in drugi. Posebno radost so mu pomenile knjige s posvetili avtorjev — od nekaterih takšnih se ni nikdar ločil. Povsed je, pravijo nosil s seboj zbirko priovedek Antonia Čehova v devetih zvezkih, ki mu jo je poklonil avtor. V prvem zvezku je podpis, tako drag slavnemu književniku: »Dragemu prijatelju Alekseju Maksimoviču.«

ču Pješkovu (Maksim Gorki) v spomin na življenje na Jalti 1901—1902 od Antona Čehova, 19. oktobra 1902, Jalta.«

Gorki je imel navado pri branju knjige z rdečim ali modrim svinčnikom podčrtati tista mesta na njenih straneh, ki so ga posebno privrgnili in pripravila razmišlanju. Obenem je na robove strani zapisoval svoje zapažanja in pripombe. Takšne opazke je najti okrog dva tisoč knjigah iz njegove zbirke in so brez dvoma pomembne za vsakogar, ki želi globlje pronikniti v svet Gorkega, njegov ustvarjalni postopek, ki želi spoznati njegova nagnjenja in zanj zanimive stvari.

JABOLKA IN VISNJE

Obna prostrane jedilnice gledajo na vrt, kjer je pisatelj sam zasadil jablane in visnje ter gojil cvetje. V tej sobi je počival v krogu družine in poslušal glasbo, a prav tako sprejemal tuje pisce kot so Shaw, Rolland, Becher in drugi. Tu je vodil tudi izredno žive debate o vprašanjih kulturnega razvoja in napredka književnosti. V času, ko se je pripravljal Prvi vsevečni kongres sovjetskih piscev, so v jedilnici reševali mnoga pomembna vprašanja razvoja sovjetske kulture.

Proti koncu sprehoda skozi spominski muzej Gorkega obiskovalec obstane v skromni pisateljevi spalnici, kjer omare in komode še vedno čuvajo njegove priljubljene svetlo plave rubaške, tradicionalne plašče in znane širokokrajne klobuke. Dokler je bil živ, je tu često pozno v noč gorela luč. Tu je med drugimi prebral tudi svojo zadnjo knjigo — Tarlejevega Napoleona, na katerega strani je po svoji navadi napisal poslednje zabeležke — čeprav z že oslabelo in povsem negotovo roko.

Tanjug — I. G.

Septembra podelitev domicila jeseniško-bohinjskemu odredu

Skupščini občini Radovljica in Jesenice bosta septembra podelili domicil jeseniško-bohinjskemu odredu. Odbor borcev odreda, ki deluje pri občinskom odboru ZZB NOV Jesenice, je zbral že precej gradiva. Čeprav so prvotno nameravali letos izdati jubilejno brošuro s kratkim opisom zgodovine odreda in opisom najpomembnejših borb oziroma akcij, bo to zaradi počasnega zbiranja gradiva mogoče natisniti še drugo leto. Letos bodo izdali jubilejni bilten in ga podelili borcem.

Odbor ponovno prosi borce jeseniško-bohinjskega odreda, da pošljejo svoje spomine in imena borcev, ki so bili v sestavi odreda. Do zdaj je znanih okrog 600 imen borcev, ki so bili kraješi ali daljši čas v odredu.

J. V.

Do večnega mesta in nazaj

**Italija je bila in je še vedno cilj številnih turistov z vsega sveta.
Za prvomajske praznike sem se odločil obiskati Rim in druga
mesta te slikovite dežele**

Nedelja, 28. aprila

Odhod z Jesenic ob 7.30. V zastavi 750, ki bo kmalu predihal 80.000 km je še nekaj suhe hrane, 10 l bencina posebej v rezervi, kreditno pismo AMZS, bencinski boni za Italijo, butanski kuhalnik in nekaj običajne opreme za družinski izlet.

Vreme ni bilo najboljše in od Trbiža dalje dežuje, vreme se ne izboljša ne v Furlaniji in ne v dolini Pada. Pod neko streho blizu Padove skuhamo kavo. Na avtostrado stopimo šele pri Ferrari. Tu dobis listek, plačas pri izhodu. Naše vozilo spada v drugo kategorijo. Do Bologne se mi zdi da kar skoči. Šele tu se začne cesta sonca. Toda najprej moramo na desni obiti mesto in peljemo se ob dveh vzporednih avtocestah. Vse to traja nekaj km in reka vozil se tu vzpredno premika v razne smeri.

Prava avto cesta se začne za mestom in kmalu si sledijo predori in viadukti v divji gorski pokrajini. Skoraj v četrti prestavi pridržim na vrh Apeninov 750 m visoko nad morjem. Toda cesta sonca nas pozdravi z meglo in dežjem. V Toskano gre še hitreje navzdol. Na levi ostajajo Firence, na desni pa odcep proti Tirenskemu morju. Kmalu prevozim 500 km. Ura je 19. Počtek v deželi Chiantija je vabljen. Pri Incisi izstopim iz avto ceste. Taksa za 200 km je znašala 600 lir. Prenočimo pri Riccardiju, plačamo 1000 lir na osebo, lepo urejena soba in še kopalnica zraven. Na koncu se še napijemo prvorstnega Chiantija v njegovi gostilni za 300 lir. Semkaj bomo še prišli.

Ponedeljek,
29. aprila

Peljemo se skozi rodovitno Val di Chiana, na obronkih neizmerno morje vinske trte, na gričih cerkvic v gradovih. Ustavim se le tu in tam na modernih parkirnih prostorih, kjer ob vsakem času do-

bis vse. Zelo lepo so urejene samopostrežne trgovine in restavracije Pavesi, ki si sledijo vsakih dvajset kilometrov. Narejene so v obliki mostu kar čez avto cesto in tako lahko »obeduješ«, medtem ko se pod teboj odvija živahan promet. Poleg obljedenih so tudi navadni parkirni prostori, vendor so le-ti bolj redki kot na nemških avto cestah, kjer si sledijo vsakih nekaj km. Če imas s seboj še mizico in stolčke, je tako potovanje prijetno in razmeroma počeni. Ob straneh slikovita gorska pokrajina Umbrije, ki je revnejša kot Toskana, se zvrstijo slikovita gradovom podobna stara mesta Orvieto, Orte.

Večno mesto nas sprejme z živahnim prometom, bližamo se središču in prometni kaos je vedno hujši. V primeri z Londonom, Amsterdamom, Københavnom in drugimi mesti na cesti ni nič manj vozil, toda bolj kot na prometna pravila se moraš zanesti nase. In tako se ti zdi, da ima na prehodu za pešce prednost voznik, pa vendor pride pešec varno čez. Blizu Piazza del Popolo sem se take vožnje naveličal in se odločil poiskati hotel. Nasel sem ga za ogrom prve ulice in se s hotelijem pogodil, da bomo prenočili za 1500 lir od osebe, tudi ta cena se mi ni zdela pretirana. In soba je bila v redu in na voljo tudi kopalnica. Tudi tu smo bili kot skromni gostje deležni vse pozornosti. Italija je pač dežela turizma, od katere se bomo moral še precej naučiti. Spominjam se, kako je nekoč pred hotel Prisank v Kr. gori pripeljal poln avtobus iz Nizozemske in kako so se gostje pehali s kovčki do svojih sob. Razmere so se sicer tudi pri nas že precej spremenile, toda tako gladko pa le ne gre.

Ker je dvodnevni obisk premaleno za večno mesto, sem si sam po literaturi sestavil načrt ogleda.

Po kosilu paš do Piazza di Spagna (Španski trg). To je eden najbolj obiskanih trgov, ki je najlepši v maju. Takrat so stopnice od ceste do cerkve Trinità dei Monti pokrite s cvetjem in med njimi sreča obiskovalce z vsega sveta. Naslednja točka v bližini je Fontana di Trevi, kjer legenda pravi da se znova vrneš v Rim, če vanjo vržeš novčič. Od tod gremo dalje mimo številnih cerkv (v Rimu jih je nad 400) do Piazza Venezia. Tu je z balkona beneške palače v zadnji vojni veliki fašistični diktator pozival svoje legije za osvajanje imperija. Korak dalje se povzpnemo na Vit-

toriano, veličastni sodobni spomenik Italije, tu je grob neznanega junaka in nad njim spomenik Viktorja Emanuela II. Od tu, posebej če stojiš pod enim izmed obeh kvadrov, je veličastni pogled na Forum Romanum, Kapitol in Kolosej ter ves Rim. Tu blizu je začetek antičnega Rima, tu je mesto doseglo svoj vrh in hkrati zaton. Barbari so pustili kamenine in te so ostale kot živi spomenik do današnjih dni. Tu je Forum raznih cesarjev in Trajanov obelisk je še ravno tak kot v tistih časih, ko so njegove legije prišle iz Dacie in na kar nas še pri nas spominja plošča v Džerapu.

Spomin antike je tesno povezan z vzponom renesanse in njenih predstavnikov Italije. To smo videli na Kapitolu, kjer je Michelangelo upodobil čudovite stopnice ali v cerkvi S. Pietro in Vincoli, kjer ponosno kraljuje Možes, ki je menda poleg Sikstinske kapele, La Pieta, njegovo največje plastično delo in menda evropske tovrstne umetnosti sploh. Vtisov na ta dan je toliko, da pri cerkvi Santa Maria Maggiore omagamo na stopnicah in se še komaj privlečemo do postaje Termini.

Torek, 30. aprila

Dan mine v ogledu Vatikana. In tu je res kaj videti! Začeli smo z muzejem. Vstopina je 500 lir. Tu so papeži uredili in zbrali za človeštvo neprecenljive zaklade iz zgodovine in umetnosti. Zar je premalo časa nekaj ur in veličastne stvaritve gredo mimo obiskovalca le bežno. Pa vendor, ko posliši na leta ustvarjanja, da je na primer sodbo Michelangelo risal 7 let, strop 4 leta, potem komaj dojemš vrednost. Korak dalje na podoben način občuduješ Rafaela in druge tvorce renesanse, slovitega slikarja komaj spoznaš med filozofijatenske šoles, kjer so se pametni možje antike zbrali, da bi spregovorili o moči človeškega razuma. In tako strmiš dalje, od etruščanskega muzeja do cerkve Sv. Petra, ki je največja v krščanskem svetu.

Mausoleo di Adrijano ali angelski grad je gotovo med najimenitnejšimi ostanki nekdanjih cesarjev. Tu so počivali cesarji od Hadrijana do Septimija Severa pozneje se spremenijo v utrdbo in legendu o angelu, ki je zatrl kugo. V obdobju inkvizicije je med drugimi za njegovim zidovi čakal svoje zadnje dni tudi sloviti naravoslovec Giordano Bruno. Danes je tu muzej neprecenljive vrednosti.

Naposled nas pot prinese v kolosej — največji antični spomenik Rimu. Ko stojim na vrhu mogočnih razvalin, komaj verjamem v tragične dni, ko so spodaj gladiotorji krvavili za zabavo vladajočega razreda. Hkrati razmišljam o besedah pesnika Bede iz 8. stol. ki pravi: »Dokler bo stal kolosej, bo stal Rim. Ko bo padel kolosej, bo padel Rim in s tem ves svet.«

Sreda, 1. maja

Vračamo se v Inciso v dolini Arna. Med potjo poizkušam zbrati tisočero vtipov. Pri tem ostajam pri zgodovini: Rim je svet zase; predstavlja razna obdobja, je do-

movina umetnosti in kulturnih vezi naše civilizacije. To sem lahko srečal na vsakem koraku večnega mesta.

Pot nazaj je ravn tako dolga, vendar prijetnejša. Vračamo se bogatejši za spoznanje, da smo videli slike mesta, ki je eden izmed začetkov naše evropske zgodovine. Tu leži neprecenljiva vrednost večnega mesta pri oblikovanju kulturne zgodovine človeštva.

In na koncu: naše turistične agencije omogočajo ogled večnega mesta že za nekaj 10 tisočakov. Z lastnim prevozom sredstvom pa si ga lahko ogledaš še ceneje.

R. Kočvar

VELEBLAGOVNICA NaMa V LJUBLJANI obvešča

da bo 21. JUNIJA 1968
OB 10.30 URI

odprta

NOVA IN SODOBNO UREJENA

BLAGOVNICA
namai

V ŠKOFJI LOKI
PRI AVTOBUSNI
POSTAJI

Pod eno streho bo v treh etažah kupcem na izbiro vse, kar potrebujejo za osebno uporabo ter za potrebe v gospodinjstvu

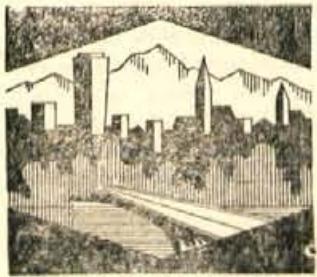
- konfekcija, metrsko blago, perilo, pletenine, oprema za dojenčke, volna, pozmenterija,
- usnjena galerterija, rokavice, nogavice, kozmetika, čistila,
- pohištvo, šivalni stroji, pletilni stroji, preproge, dekorativno blago, zavesi,
- televizorji, radioaparati, gramofoni, magnetofoni, tranzistorji, gramofonske plošče,
- štedilniki, kuhalniki, pralni stroji, hladilniki, loščilci, sesalci, mikserji, posoda in različna drobna električna galerterija,
- šport in camp oprema

Potrošniški kredit — tudi brez porokov

Po nakupu se boste lahko osvežili in si odpolili v bifeju na prijetni terasi blagovnice, kjer vam bodo na voljo izbrane pižače in hladna jedila.

Za obisk se priporoča in k nakupu vabi
KOLEKTIV BLAGOVNICE

XVIII. GORENJSKI SEJEM

V KRAJNU

2.—13. VIII. 1968

SAIGON, 14. junija — Saigonska vlada je odstavila državnega ministra Quang Daua, ker se je zavzemoval za pogovore z južnovenamsko osvobodilno fronto.

LOS ANGELES, 14. Junija — V tem ameriškem mestu so določili posebno ekipo 22 pripadnikov policije, da bodo raziskali okoliščine, v katerih je bil ubit senator Robert Kennedy.

DUBROVNIK, 15. junija — Zahodnonemški zunanjji minister Willy Brandt, ki je bil na uradnem obisku v naši državi, je odpotoval v Zahodni Berlin. V skupnem sporočlu so objavili, da se je Willy Brandt pogovarjal z našimi državniki o evropski politiki in o možnostih za širje mednarodno sodelovanje.

WASHINGTON, 15. Junija — Ameriško zunanje ministrstvo je sporočilo, da so ZDA, Velika Britanija in Francija vložile protest pri sovjetski vladi, ker so vzhodnonemške oblasti uvelde nove omejitve v prometu z Zahodnim Berlinom.

PRAGA, 15. junija — Čehoslovaška vlada je tudi uradno ukinila cenzuro tiska, ki jo je izvajala centralna uprava za informacije. To upravo so sedaj razpustili, v kratek čas pa bodo na Čehoslovaškem tudi sprejeli nov zakon o tisku, po katerem bo glavni urednik odgovoren za pisanje časopisa.

PARIZ, 16. junija — Parlomska polica je zasedla in zaprla znano univerzo Sorbono. Po sklepnu notranjega ministrstva bo univerza zaprta nekaj dni, po odhodu vseh, ki so se v njej začasno nastanili, pa bo spet služila pedagoškemu osebju in študentom za študij.

KAIRO, 16. junija — Egiptovski časopisi so objavili vesti, da namerava predsednik ZAR Naser v začetku prihodnjega meseca obiskati Sovjetsko zvezo, da bi se tam pogovoril o situaciji na Srednjem vzhodu.

PEKING, 17. junija — Tanazijski predsednik Julius Nierere bo na povabilo kitajske vlade prispeval na obisk v Ldt Kitajsko. Nierere bo tretji kralj države (afriške), ki bo obiskal Kitajsko, od kar se je začela kulturna revolucija.

SENTHLJ, 17. junija — Na besednjem obisk v Slovenijo in Hrvatsko je prispevala skupina funkcionarjev in članov avstrijskega odporniškega gibanja.

BEOGRAD, 17. junija — Na povabilo CK ZKJ je v našo državo dopotovala sovjetska partizanska delegacija, ki jo vodi sekretar CK KP SZ Ivan Vasilićev Kapitonov.

Ljudje

Pred dnevi se je na uradnem obisku v naši državi mudil zahodnonemški zunanjji minister in podpredsednik vlade ZR Nemčije Willy Brandt. Zahodnonemškega zunanjega ministra sta med njegovim obiskom spremljala veleposlanik v Jugoslaviji Peter Blachstein in direktor političnega oddelka v zunanjem ministrstvu Hans Ruecke.

Po vrniltvu iz Jugoslavije je Willy Brandt v Zahodnem Berlinu izjavil, da so njegovi pogovori s predsednikom Titom in državnim sekretarjem za zunanje zadeve Nikočičem pokazali, da je ponovno navezava diplomatskih stikov med SFRJ in Zahodno Nemčijo pravilen korak v odnosih med državama. Pogovore je ocenil kot korak naprej v odnosih med obema državama. »Sedaj,« je dejal Willy Brandt, »se lahko pogovarjam brez posredovalcev s

Svetlejša luč med ZR Nemčijo in Jugoslavijo

pomembno evropsko državo.«

Nadalje je zahodnonemški minister za zunanje zadeve seznanil jugoslovanske partnerje s prizadevanji ZR Nemčije, da bi izboljšala svoje odnose z vzhodnoevropskimi državami. »Na pogovorih v Beogradu,« je dejal Willy Brandt, »se je pokazalo, kako je možno sedanjeno razdobljenost v Evropi ne glede na različne družbene ureditve v raznih državah, premagati z okrepljenim sodelovanjem in skupnimi koraki.« Brandt je napovedal tudi uklinitve v zumov za zahodnonemške državljane, ki bodo potovali v Jugoslavijo in za Jugoslovani, ki bodo potovali v ZRN.

Kako pa ocenjujejo obisk Willyja Brandta v Jugoslaviji naši komentatorji? Vsi soglasno ugotavljajo, da je bil ta prvi zahodnonemški pogovorni obisk na tako visoki ravni ploden in koristen, saj je bila izmenjava mnenj in stališč izredno odkrita in realna. Čeprav je takšna ocena nekega obiska precej splošna,

pa je v njej razveseljiva naslednja misel: tako jugoslovanska kot tudi zahodnonemška stran nista postavljala v ospredje stvari, ki so mimo in nesprejemljive, nobena stran ni vztrajala pri razpravi o problemih, katerih rešitev ne bi bila v dosegu moči ne ene ne druge države.

Eden izmed konkretnih rezultatov obiska je tudi povečanje jugoslovenskih levoznih kontingentov. Da so imela gospodarska vprašanja ebeh delž v pogovorih vodilno vlogo, ni čudno, saj je Jugoslovanski primanjkljaj v trgovini z Zahodno Nemčijo lani znašal 190 milijonov dolarjev, v prvih štirih letosnjih mesecih pa je že presegel 50 milijonov dolarjev. V pogovorih je bilo tudi slišati obljubo nemške strani, da bo podprtla naša prizadevanja v skupnem evropskem trgu.

Obe strani sta se na pogovorih tudi dogovorili, da se bosta kmalu začeli pogajati o ukinitvi turističnih vi-

zumov, medtem ko se bodo septembra začeli pogovori o dokončni ureditvi položaja jugoslovenskih delavcev v ZR Nemčiji. Poleg teh, če jih lahko tako imenujemo, gospodarskih vprašanj, so pogovori izrazili obojestransko željo za živahnejšo kulturno izmenjavo med Jugoslavijo in Zahodno Nemčijo. V kratkem pa lahko tudi pričakujemo sklenitev sporazuma o znanstvenem in tehničnem sodelovanju.

Na koncu naj omenimo še eno dejstvo, ki je v tem, da so na pogovorih odkrito in brez ovinkov govorili tudi o vrnjenem vprašanju odškodnine žrtvam nacizma, ki je ZR Nemčija po potsdamskem in londonskem sporazumu dolžna poravnati.

Skratka, nedavni obisk Willyja Brandta v naši državi, so vsi ocenili kot nov začetek, še več, kot dober začetek tajanja dosedanjih lednih odnosov med ZR Nemčijo in našo državo.

V. Guček

in dogodki

Študentska gibanja v svetu

Vso letošnjo pomlad so z vseh strani sveta prihajala poročila o študentovskih demonstracijah. Vesti iz Pariza, Stockholma, New Yorka in Buenos Airesa o spontano koordiniranem in masovnem naskoku študentov, za katere so mnogi mislili, da se ta priviligirani sloj upira družbi iz dolge časa, so osupnile. Dokler se je ta uporomejško samo na dolge lase, kratka krila, na zahteve po seksualni svobodi, bi bilo mogoče iskat v zroke v dolgočasu. Vendar pa so nemiri in spopadi s policijo pred kratkim na francoski Sorboni, na torinski in rimski univerzi in v Angliji več kakor preprost konflikt med generacijami.

Klub očitkom o akademski vzvišenosti študentov, so bili le-ti organizatorji odpora proti sprejetju zakona o izrednih pooblastilih vlad v Bonnu. V Franciji so študentje brez podpore levih političnih strank zatresli deset let staro Peto republiko. Temu bi težko rekli samo univerzitetna reforma, čeprav se je začela prav z zahtevami glede študija. Številni komentatorji so se strinjali, da je to pravi napad na moderno družbo.

Nekateri so mnenja, da študente ne spaša — sedaj ko so znanje tudi reakcije francoske in italijanske komunistične partije — s sodobno družbo prav ničesar več. To zveni morda precej vznemirljivo. Vendar nazaj v skrbno

kasneje je prišla na vrsto vojna v Vietnamu. Nedolžne sodeče demonstracije so se kasneje sprevrgle v groba obračunavanja podobno kot v Evropi.

V Berlinu se je začelo z uporom proti rednemu opravljanju izpitov. Kasneje se je nadaljevalo z uporom proti oblastem, lažni politiki socialdemokratov, proti vojni v Vietnamu, proti zakonu o izrednem stanju.

V Italiji je bilo podobno zaporedje, prav tako v Belgiji in Holandiji. Vse te na-

cionalne značilnosti, ker nekaj jih je, pa večje prav internacionalni elementi: mladostni polet, zavračanje ustvarjene družbe in totalitarnih sistemov.

Le v Franciji je študentovska moč dobila nesluten obseg. Velikanska tradicionalna Sorbona — prenatrpana, degolistična kombinacija tehnikratske kontrole nad mišljenjem — vse to je igralo svojo vlogo. Značilno za Francijo pa je bilo, da so študenti in delavci vedeli, da ne gre samo za reforme. Ni šlo za reformo na univerzi, šlo je za spremembo družbe v celoti — za oblast.

Priprave za proslavo dneva borcev

Na nedavnem sestanku predsednikov in tajnikov združenj borcev jeseniške občine so razpravljali o pripravah za letošnja praznovanje. Na sestanku so prisotne seznanili s pripravami, da bi Gorenje in borcov praznovali na Mežaklji. Celotno organizacijo naj bi prevzela turistična agencija Alpe-Adria, ki se poklicno ukvarja s tovrstno dejavnostjo, sodelovali pa naj bi tudi občinski odbori ZZB NOV in občinski sindikalni sveti vseh gorenjskih občin. Jeseničani se s predlogom omenjene turistične agencije strinjajo. V programu na Mežaklji bo sodelovala godba na pihala, folklorna skupina, pevski zbori, poleg govora in položitve

vencev na spominska obeležja iz NOV.

Občinski odbor ZZB NOV Jesenice je predlagal Združenju borcev Kranjska gora, naj v sodelovanju s krajevno skupnostjo in socialistično zvezo organizira 4. julija srečanje borcev Zgornjesavske doline na Srednjem vrhu nad Mariuljkom.

Na sestanku so se načelno domenili, da bodo skupno z občinskimi odbori ZZB NOV Radovljica 22. julija, za dan vstaje slovenskega naroda, organizirali večjo proslavo na Gorelju na Pokljuki. Proslava bi bila na kraju, kjer je med vojno padla večina borcev tretjega bataljona Prešernove brigade.

J. Vidic

Pomlajevalne tablete

Na Svedskem so pred kratkim pričeli preizkušati zdravilo prokain. Zdravilo je bilo že prej znano kot sredstvo za pomirjanje. Zdravniki pa že dlje opažajo, da ima prokain tudi druge lastnosti. Na okoli tisoč prebivalcev bodo sedaj preizkusili sekundarno delovanje zdravila. Domnevajo namreč, da prokain zavira staranje. Nekaj prebivalcev, ki redno jemljojo prokain, ga ne morejo prehvaliti. Osemdesetletni starci pravijo, da so po tem zdravilu vse starostne nadloge izginile, delajo lahko po več ur na dan in sploh se počutijo normalno.

BOGOMIL DEBELJAK

Izbobčeni Ilcarus

Nevaren poklic

Z nevarnim poslom se ukvarja neki Sved iz Hägertora. Redi mačke in jih prodaja raznim ustanovam za medicinske poizkuse. Prav zaradi tega prejema dnevno po več grozilnih pisem ljubiteljev živali. Nekoč je srečal celo nekoga, ki se je z lovsko puško potkal okoli njegove hiše. Rejec mačk pa vsa grozilna pisma pošilja na policijo, sam pa se ukvarja z načrti, da bi farno še razširil. Rad bi gojil kar 5000 mačk naenkrat.

Skromni cesar

Arheologi so ugotovili, da je veliki rimski cesar Avgust preživel 40 let v palaci, ki je imela samo tri prostore. Italijanski arheologi so izkopavali najdišče na Palatinu, na enem izmed sedmih rimskih gričev. Palata je bila prav na vrhu. Izkopavanja na Palatinu so trajala več kot deset let. Po enostavnih belih mozaičnih tleh in preprostih opekah se da sklepati, da je bila notranja oprema Avgustove rezidence skoraj spartanska.

— Moja nova gospodinjska pomočnica je prav zares pridna: teka od jutra do večera.

Zaspana zverina

Ameriški zoolog Shalter, ki preučuje leve v naravnem parku Serengeti v Tanzaniji, je nekaj živali opremil s tranzistorimi oddajniki. Tako je nekega leva opazoval z oddajnikom cele tri tedne. Po radijskih signalih je ugotovil, da lev poprečno prehodi samo okoli sedem kilometrov na dan. Počiva pa okoli dvajset ur dnevno.

RESITEV KRIZANKE ST. 40

1. SAMOSPEV, 9 STRT, 13. ANAPURNA, 14. ERAR, 15. TARENT, 16. TOKAVA, 18. TLA, 19. KANAFAS, 20. OLE, 22. OER, 23. ARA, 24. KOLAJNA, 27. KAI, 29. AVANTI, 30. HANGAR, 33. PONT, 34. KVARTANA, 36. IRCI, 37. SEMPERIT

Današnja fotografija

Lokvanji. Pri nas niso tako redki. Menda pa so še posebno lepi v Volčjem potoku. — Foto: F. Perdan

Miha Klinar: Mestničeste in razcestja Dom-vina III. DEL

Bežati je treba. Bežati... Umikajo se proti cerkvi... Enajsto poglavje

1

«Da pacem, Domine, sustinatur; ut prophetae tui fideles inveniantur; exaudi preces seru...»

Borjanski župnik zapisal je glaseno kakor navadno. Osemnajsta pobinkostna glasba je in zadnja v letošnjem poletju. Ljudje, zatopljeni v poletju, ali pa v pesem, ki jo pojo na koru, ne vedo, kajko je prisilil župnika, da je tako glasno povzdigni pravilno.

Kako naj bi vedeli, ko ne razumejo in vstopni molitvi. Kako naj bi vedeli, ko ne vedo za mirovni proglas, ki ga je včeraj, septembra 1918, naslovil cesar Karl na antanto in obenem podložnikom, kako zelo se prizadeva za mir, ut približno: »...ut prophetae tui fideles inveniantur; exaudi preces seru...»

Toda župnik ne misli na pobegle farane, ki se skrivajo pred oblastmi v gozdovih. Misli samo na mir, za katerega se prizadeva cesarsko veličanstvo in na cesarjevo zagotovilo, da bo Avstro-Ogrska spremenila v zvezo svobodnih držav in svobodnih narodov.

«Ob pravem času nam je bog dal bogabojče voditelje, ki skrbe

za narodov blagor in njegovo sveto prihodnost, kakršne nismo poznali in uživali ne mi, ne rodu pred nami. Zato molimo, naj bog nakloni milost žlahinim prizadevanjem presvetlega cesarsko-kraljevega veličanstva za mir, za blagor njegovih podložnikov, na vekov veke, amen.»

Zupnik je zadovoljen. Velike in pomembne besede je povedal čredi, ki mu jo je zaupal gospod. Prepričan je, da bodo zadovoljni z njegovo pridigo vsi, ki so jo slišali. Pozabilja, da bi bil mir, za kakršnega si prizadeva cesar in ki bi ohranil cesarstvo kljub pre-

teviti v zvezno državo samostojnih in enakopravnih narodov, za svoje mnogih, ki so poslušali župnikov slavospev cesarju in

ohranitvi bodoče zvezne Avstrije, poguba in smrt, ce bodo padli v roke cesarjevim orožnikom.

Zato Urščevi, predvsem mati in Rozika, ne odhajajo od maše pomirjeni. Le Marija ne čuti skrb, ki razjedajo druge. Odkar se je vrnila z obiska ob brata Jakoba in spoznala Mateja, je kakor prejena. Zato se ne jezzi nad župnikovo pridigo, od katere se je zapomnil le malo, saj že od trenutka, ko je župnik bral na prižnici župnik, še bolj uživa v svoji pusti, kakor se nikoli.

Vsi strmijo vanj in skorajšnjem

Zaselek Slamniki in njegovi prebivalci

Na osojnini pobočjih zahodno od Bohinjske Belje je zaselek s štirimi hišami. Hiše stope narazen tudi po pet in več minut. To so Slamniki.

Namenil sem se, da obiščem to partizansko vas in si pobliže ogledam življenje teh ljudi. Tudi iz teh hiš odhaja mladina in si išče boljšega kosa kraha v dolini, navadno v industriji.

Krenil sem po bližnji poti, po čistini Poljške gmajne. Prek Križev je še sestop čez hudournik Belco. Pot je precej strma in razrita, da se ne da peljati nitj z vprego.

Se leta 1933 se po tej poti peljali bogato balo – tri ali štiri vozove. Taškat se je primozila na Slamnikske klope, kjer je včeraj življenje v Slamnikih, kolikor se sam spominja. Matevž je pravljil:

«Rojen sem bil 1903, leta v Slamnikih, tu, kjer sem sedaj gospodar. Po domače se reče pri Blažu. Pred vojno sem imel pri hiši po sedem krav in konja ter po dva ali tri prašice. Danes stoe v hlevu le tri krave in konj ter dva prašice. Pet minut daleč od naše hiše se pravi pri Lazniku. Tam imajo že vseskozi po štiri krave in par prašice. Malo više od nas, tudi kakš deset minut hoje sta še dve domačiji. Pri

Matičku so včasih imeli do dvanajst glav živine, danes pa le po tri ali štiri. Nekoč je stala tu še Galejeva domačija, pa je pogorelo. Obnavljal pa ni ničesar, le zemljo je odkupil sosed Matiček. Tu je še Mhavova domačija, kjer goje po štiri goveda. Mhavovi žive čez poletje v Slamnikih, pozim pa se preselijo niže v dolino, na Bohinjsko Belo, kjer imajo hišo. Spomladi pa se spet vrnejo v planinski raj.

Domači so me povabili v hišo, sedel sem za mizo, pogojeno z belim ptrom. Gospodar mi je nali silce »domačega«. Poprosil sem Matevža, naj mi pove, kakšno je bilo življenje v Slamnikih, kolikor se sam spominja. Matevž je pravljil:

«Kralj je še spominjal tistih dni, ko je hodil v šolo na Bohinjsko Belo. Od doma je moral že ob pol šestih, ker je včasju justro nosil mleka na železniško postajo na Bohinjsko Belo. Od tam so ga posiljali z vlakom v Gorico in Trst. To je bilo v letih 1910 do 1914. Spominja se tudi, da so kot otroci pasli krave po rovih (po terminu 4. avgusta) in se je star Laznik jezil, da mu bodo krave vso travo ponečedile, namesto, da bi vesel gnojila.

Kot otroci so morali trdo delati na polju, Gorski svet namreč ni rodovit, če se ga skrbno ne obdeluje. Sadili so krompir, koruzo, repo, peso in korenje. Sejali so tudi žitarice. Posebno rž je dobro uspevala. Danes ne

sadijo več toliko, sejejo pa skoraj nič. Njive so opuščene, dobro vidni pa so še razori. Tu dvakrat na leto kosijo. Drugi hriboviti svet kosijo le enkrat na leto, ostanek pa popase živilna. Tudi živilne je manj kot včasih. Mleka ne nosijo nikam. Kar ga ne porabijo sami, ga predelajo v maslo in skuto, ki gre v dolini dobro v denar.

Domačije v Slamnikih imajo vsaka zase precejšnje strnjene površine, razen tega pa jih obkrožajo še veliki rovti-senožeti posameznih kmetov iz Bohinjske Belo, iz Polšice in celo iz Gorij in Podhom.

Zivilna, kar je ne dajo čez polejje na pašo v višje ležeče planine, se pase po gmajni in fratah okoli domačije, zvečer pa pride domov. Ko je po 4. avgustu seno v svilah, rovti pospravljeni, pa se živila pase po širih parobrkih Slamnikov.

Slamniki nimajo vodovoda. Okoli domačij pa je na srečo dovolj čistih studencov. Živilo napaja v koritih pri studencih ali pa imajo za to tudi kapnice. Samo Blaž ima nad svojo hišo zajetje, od koder ima po cevih speljano vodo v hišo in hlev.

kakor so že cel mesec, odkar ga pozna.

»Da, danes je natančno enoindeset dni, se spominja srečna, ker jo je v tem času Matevž trikrat obiskal. Začil je samo, da ga danes ne bo in da bo prišel še v soboto.

Do sobote pa je še celih šest dni...«

2 Marija je srečna. Tudi Rozika počasi mineva nedeljska slaba volja zaradi cesarjevega prizadevanja za »mir«, ki ni bilo nič druga kakor cesarjevo prizadevanje za ohranitev cesarstva zase in svojo dinastijo.

Rozika je zadovoljna, ker mu antanta ne gre na limanice, marveč je odgovorila na njegov mirovni proglaš z ofenzivo na solunski fronti. Srbske čete vracajo udarce Bolgarom in Avstrijem. Tudi antantne jim pomagajo in avstrijsko časopisje ne more več zamoljeti, da je postala balkanska fronta za osrednje sile zopet trd oreh. Zaskrbljeni so predvsem Turki, saj doživljajo poraz za porazom tudi v »sveti deželi«, kakor pravijo ljudje Palestini, kot deteli rojstva v trpljenju Jezusa Kristusa.

»Komaj nekaj dni je minilo,« pravi Rozika domačim in se nasmehne: »Pa se je že pokazalo, zakaj bi cesar rad mir.«

Rozika, kadar nji pri Siljeviči post Krom, bere vse časopise, ki so te dni napolnjeni z vdanostnimi izjavami poslanca Jugoslovanskega klubca cesarju, njegovim »prizadevanjem za mir« in prenovno cesarstvom v zvezno državo. Zahvaljujemo se njegovemu cesarsko-kraljevemu veličanstvu, kakor da bo dal že južni jugoslovanskemu troimenemu narodu lastno demokratično državo, ki so jo od cesarja zahtevali že lani, a ki je še vedno ni.

Za takoj državo (to je Rozika brala v Stefankinih časopisih) so se že konec julija potegovali tudi slovenski socialisti na vseslovenskem delavskem dnevu, na katerem se terjali »ni brez aneksij in kontribucij na podlagi samoodločbe narodov«, zahtevali od vlad tako zunanj politiko, da bi z njo ne ovirala, marveč posplošila zbiranje med narodi in državami, antantnimi in osrednjimi, za prenehanje in odpravo vojne, glavnega vzroka sedanjega tegob in stisk, kar naj bi pripeljalo narode do začlenega pravčnega miru.

— Pravilen mir? — je takrat, ko je o tem brala, vprašala Stef. Bi bil tak mir pravilen tudi Andreja in Antona ter Stive in drugih, ki so vojni pokazali hrbit s pobjgom v zeleni kader.

— Bi, ko bi odpravili gospodko oblast, ki je začrnila vojno in vse gorje, ki ga je ljudem vojna prinesla — je menila Stef.

Marsikaj je pisalo o tem »vzajemem pravčnem miru«, o ciljih tega miru, ki naj bi si postavil za cilj socialno in narodno svoboditev, pa tudi o protestih proti »kurzu politike«, ki v zunajem politiki ovira sklenitev miru, znotraj države pa omogoča z nasiljem siherne rešitev narodnih vprašanj države in njenega demokratičnega naslopha. Pisalo je, da bo »jugoslovansko delavstvo nastopilo energično proti siherni politiki, ki bi hotela ohraniti nadvlado enega narodnega življa nad drugim« in bo »za družitev našega troimenega naroda v lastno demokratično državo zastavilo vse svoje sile«.

Poglejmo v Beneško Slovenijo!

Z zvestimi bralec te Glasovne strani smo v preteklih letih prepotovali dohren k domovine. Hedili smo po Prešernovih stopinjah po Gorenjskem in Dolenjskem, šli smo na Koroško, v Štajerski Gradec pa še v Kanalsko dolino — med Beneške Slovence pa nas doslej še ni prispeval pot...

Zdaj bomo to vendarle storili! Z ljubečimi očmi se hčemo ozreti na zapadno stran, kjer ugaša večerna zarja... Ali ugaša z njo tudi naš tamkajšnji rod, ki le še v starinski slovenščini hrepeni: »Slavija naša — kakuo si lijepla!«

Ta zapis je odsev nedavne moje poti med rojake v Beneško, hkrati pa boli priateljem, ki tam še niso bili, kažipot in povabilo.

MOĆ POTOVANJ

Le kdo bi si kdaj mogel zamisliti, da utegne vprav vedno bolj razvijajoča se motorizacija krepič narodno zavest naših zamejskih rojakov!

Kajti možnosti čestih in razmeroma lagodnih potovanj, odprte meje, jezikovna stropnost in kulturni medsebojni odnosi zares pogovujejo upanje v lepše sožitje ljudi na obeh straneh meje.

Dejstvo pa je tudi, da obiski rojakov, ki se vedejo dostojno in kulturno, posebno če so to večje skupine ekskurzistov, nudijo zamejskim Slovencem obilo moralne opore: spet slišijo slovensko govorico, gostje iz matične dežele jih imajo radi, se zanimajo zaanje in za njihove težave. Sklepajo se prijateljstva, kopijoči se lepi spomini na obiske. Iznenada naši zamejski rojaki začutijo, da niso več pozabljeni in sami sredi tujega morja, zavedo se, da jezikovo pripadajo kulturnemu ljudstvu — pa čeprav jih ločijo meje od nas že toliko let: Kanalsko dolino od l. 1918., Slovensko Beneško pa že od l. 1866...

Kako rahle so bile v tem času vezi med rojaki, je najlepše povedal Oton Župančič v svoji pesmi, napisani l. 1946:

V jutranjo zarjo Šta je moja pot, ko sem zaslišal pesem od nekog s strani zapadne, da sem se začudil:

»Mar še tam za mejo naš poje rod?« — Sedaj, ko mi večerna zarja ugaša, s strani zapadne spet se mi oglaša otočno strastno: zemlja in morje poje slovensko pesem: »Tod gre meja naša!«

Ze več kot dve desetletji sta minili odtej, ko je rahločutni pesnik pred iztekom svojega življenja znova zaslišal slovensko pesem z naših daljnih jezikovnih mej. — Potem smo še enkrat prebrali Bevkovega Kaplana Cedermaca in dostikrat prisluhnili milj pesmi, ki jo pojo Beneški fantje...

To smo vedeli že od prej: da so Beneški Slovenci poslednja predstraža slovenstva na zahodu, žal, le mrtva straža... Da so raztreseni po gorah in gričevju pod Kaninom in okrog Matajurja, da žive revno in brez domačih šol in da z žalostjo zro v bogatordno furlansko ravan, ki že zdavnaj ne roditi več zanje — čeravno imena voda in krajev vse tja do Tilimenta, pa tudi stare listine, govore še dandanes, do kje vse je segel nekoč slovenski val.

To je vse, kar smo vedeli. Sicer pa nam je bila Beneška Slovenija, vsaj povprečnim ljudem, le daljna, skoraj tuja deželica...

Tjakaj pa nismo šli. Sto in sto izgovorov smo imeli. Zadovoljili smo se z malodujem, češ saj Beneški Slovenci ni več. Bilo je res hudo, njih obstoje je bil ogrožen že davno prej.

L. 1871 je Peter Podreka (s pesniškim imenom »Beneški Domoljub«) v glasili goriških Slovencev »Soči« priobčil pretresljivo žalostinko, v kateri se pogovarjata mati Slovenija in njena hčerka na Beneškem.

V pesmi sprašuje mati svojo hčerko, zakaj joče, zakaj živi v tako žalostnih mislih. Tolaži jo, češ, saj si tudi ti moja hčerka, kot one ob Dravi, Savi in Soči.

»Ah, mamica draga in mila! Okove in žulje pogej, ki nosim in bom jih nosila, v svojem domovju vselej. Jaz nisem ne v uradu, ne v šoli, čeprav tu od vekov živim. Kot tujka beracim okoli, le v cerkvi zavetje dobim...«

In na koncu pesmi skušati hčerko potolažiti, naj ne misli tako in naj ne obupa nad svojo prihodnostjo. Ce pride še takša sila — slovenskega naroda ne bo uničila.

Danes pa že vemo, da je gorjanskij rod Beneških Slovencev obstal in da noče umreti. Smemo celo reči, da danes slovenščine v teh zamejskih krajih uradno nihče več ne preganja. Sploh pa se odločimo za pot in sami poglejmo v Beneško Slovenijo!

Morda ne bom rekel preveč, če trdim, da nas vpravite komunikacijske možnosti,

SKRIVNOSTNI REZIJANI

Tako, zdaj pa se podajmo na pot! Skozi Kanalsko dolino, ki smo jo že večkrat obiskali, bomo to pot kar hiteli — seveda pa bomo spotoma le pozdravili vrle Prešerne v Ukravah! Naši današnji poti smo dali nov smoter: vsaj bežno si ogledati deželico, kjer žive Beneški Slovenci.

Od Pontalija bomo potovali ob Belli na jug — ozki dolini pravijo Zelezni kanal (Canale del Ferro), pač po železnicni, ki ves čas spremišljajo cesto in reko — do Rezilute, po slovensko »Na Bjele«. Tu so pravzaprav edina vrata, ki odpirajo sicer od vseh strani z visokimi goračmi zaprto dolino — Rezijo.

Ločenji od Kanalskih Slovencev pa tudi od drugih, sorodnih Beneških Slovencev, žive Rezijani neko samosvoje, arhaično življenje. Njihova deželica, po kateri teče bistra Rezjanščica, je 21 km dolga in 120 km² obsegajoča gorska dolina, na vzhodu zaprta z 2592 m visokim Kaninom; na zahodno, laško stran, pa odprta — toda še to prav na ozko!

Deželica je revna, skoro polovico njene površine pokriva gozd in grmičje, trav-

narečjem. Zmotno je trdil, da je rezjanščina poseben jezik, ki ni podoben niti nobenemu drugemu slovanskiemu jeziku. Po njegovem mnenju je nastal iz nekega prvotnega nearijskega jezika in iz nekega do sedaj še neznanega slovanskega narocja.

No in tako je nastala bajka, da so Rezijani, ker sami sebi pravijo »Rozjanuvci« nekakri potomci Rusov »Rosjanov« — češ, naselili so se med nje izgubljeni vojaki generala Suvorova, ki je tod čez hitel v vojno proti Napoleonu. Pa še nekaj besedic imajo Rezijani, ki res spominjajo na ruščino, npr. vot (glej!)

In tudi to je res, da se po zunanjem Rezijani ločijo od svojih slovenskih sosedov: so bolj temne počti, črnih las in temnih oči. So bistromuni, štedljivi in večni popotniki. Domača deželica daje premašo kruha, zato ga hodijo iskat v svet. Toda vedno se vračajo: Ko pride čas »šmarne miše« — t. j. 15. avgusta — tedaj so vsi doma in zaplesajo svoj starinski ples »rezjanjko«, žene in dekleta si oblečajo svojo staro nošo — pri kateri pa črna barva prevladuje...

Rezjanov je danes še kakih 4600. Naseljeni so v več vasesh, raztresenih po vsej dolini; največja, kjer je sedež občine in fare, je Ravanca (Prato di Resia). Druga pomembnejša naselja so: Bila (S. Giorgio), Njiva (Gniva), Osejani (Oseai) in Stolbica (Stolvizza).

Slovencu iz matične dežele je govorico Rezjanov precej težko razumeti. Samoglasnice izgovarjajo bolj zamoliočno in potegnjeno: npr. repl pravijo (ročpa), ajdi »sojda« in podobno. Med seboj »rumunijo« (govore) jezik, ki je že zdavnaj sprejel tudi mnogo laških in furlanskih besed.

Toda če se sprva ne bomo z govorico prav ujeli, srca se bodo gotovo razumela. Vkljub zmotnim trditvam o posebnem poreklu Rezjanov, smo vendarle vsi Slovenci. Le da so rojaki tu ostali še v neki starinski jezikovni dobi. Ker niso nikoli imeli slovenskega šolskega pouka, se tudi njihov jezik ni mogel razvijati in se približati slovenskemu knjižnemu jeziku. Tega pa vrlji Rezijani niso sami krivi — in prav zato bo Rezija ostala vedno ljuba hčerka materi Sloveniji.

Prihodnje bomo obiskali še terske, čedadskie, nadžike in starogorske Beneške Slovence.

CRTOMIR ZOREC

PRIPIS

Ta in prihodnji zapis bosta telmedija počevanje v Beneško Slovenijo, ki ga bo Klub kulturnih dejavev iz Kranja organiziral 28. in 29. t. m. — podobno, kot je bilo jesensko po Prešernovih stopinjah na Koroško — informacije dober interesi v turistični poslovnici Creina Kranj. Koroška cesta št. 4.

Vhod v dolino Rezije Na Bjeli (Resutta); v ozadju vrh Kanina (2592 m)

kaj iih je prinesel čas, narodnostno naravnost obvezujejo v obiskom rojakov v zamejsku. Seveda pa naša potovanja ne bi smela biti takia, kot so bila doslej: zgolj nakupovalnega značaja z obveznimi obiski veleblagovnic in raznih »ponterošov«.

Naši izleti v zamejske kraje, kjer se domujejo Slovenci, bi morali biti vse drugačne značaja, skratka: bolj kulturni. Zanimati se moramo tamkaj za vse, ne le za naravne lepote, pač pa tudi za jezik, řege in navade; za zgodovino in za sedanjo — biti pa vedno korektni, ljubeznivni, nevsišljivi in preprosti — na take rojake bodo naši zamejski ponosni in jih radi imeli. Tiko, skoro neopazno, pa bo hkrati rastla tudi njihova zavest: kako lepo je biti Slovenec...

Petrograjski vseučiliški profesor Baudouin do Courtenay je v letih 1872 in 1873 dalj časa bival med Rezijani. Kot neslovenec se mu je zdela rezjanščina le malo sorodna ostalim beneškoslovenskim

Demografska kriza

Evropa je sicer imela vse do nedavno možnost izseljevanja v druge dežele, predvsem nenaseljene. Indijci, Afričani, Kitajci pa pravzaprav nimajo nobene možnosti izseliti se v kako nenaseljeno deželo. Znanstveniki pravijo, da grozi lakota človeštvu že v sedemdesetih letih tega stoletja, če bo število ljudi na svetu rastlo z nezmanjšano naglico. Lakota bi zavala predvsem v Indiji, Pakistangu in centralni Kitajski. Čez nekaj let pa bi podobna katastrofa doletela še Brazilijo, Turčijo, Združeno arabsko republiko, Iran, Indonezijo in še nekatere druge dežele. Tako bi okoli leta 1980 zavladala lakota v predelih Azije, Afrike in Latinske Amerike, če ne bomo mogli zaustaviti eksplozijo prebivalstva v najbolj naseljenih predelih sveta.

Treba je namreč vedeti, da v zadnjih letih prebivalstvo narašča za dva odstotka na leto, medtem ko se proizvodnja hrane veča počasneje — le za en odstotek na leto. To pomeni, da na leto zmanjka hrane — pri tem so mišljene najnujnejše količine — za letni prirastek 35 milijonov ljudi. Kaj bi bilo torej potrebno storiti, da ne bi prišlo do lakote, ki grozi človeštvu?

Prvi korak bi bil, da bi vcepili idejo planiranja družine vsem ženam, ki rojevajo nezaželeno otrok. Znanstveniki menijo, da okoli 150 milijonov žena (pri tem ni šteta centralna Kitajska) rodijo vsako leto 37,5 milijona otrok, ki niso bili »planirani«. Jez med populacijo žena, ki lahko planirajo družino in tistimi, ki tega ne morejo, pa je velik. Vse te otroke starši niso želeteli, niti jim ne morejo dati dovolj hrane, oblike niti jih ne morejo pošiljati v šole. To velja za 40 odstotkov vseh rojenih otrok na leto (brez centralne Kitajske). Vse človeštvo bi imelo samo korist, če bi lahko tem ženam svetovali, kako preprečiti rojstva teh otrok.

Da pa bi ideja planiranja družine postala sprejemljiva, pa je potrebno troje: družine morajo same vedeti, da lahko planirajo rojstva; metoda planiranja mora biti zanesljiva in preprosta; in tretjič — morali bi imeti tako administracijo in pa zdravstveno službo, ki bi lahko z metodami planiranja seznanila družine.

Zelja po planiranju družine ne predstavlja nobenega problema. Raziskave v Tunisu, Turčiji, na Koreji in drugod kažejo, da je okoli 70 odstotkov poročenih žena v nezadostno razvitih deželah pripravljeno, da omogočijo število članov svojih družin. To pomeni, da mnogi starši žele nuditi otrokom vse, kar potrebujete. Pomanjkanje hrane, prenaseljenost in neplanirana rojstva pa jim to preprečujejo.

Današnje metode za kontrolo rojstev — to so predvsem obročki, ki se vstavijo v maternico, in pa oralne tablete so daleč boljše kot pa metode, ki so jih uporabljali do sedaj. Nove raziskave na področju kontracepcije pa kažejo, da bodo ta sredstva dostopna vsem, tudi tistim ženam, ki bi zaradi primitivnosti ne mogle uporabljati sedanjih kontracepcijskih sredstev. Pri tem so mišljene injekcije z dolgotrafnim delovanjem, zranca, ki se vstavljajo pod kožo in podobno.

Demografi pa pravijo, da je problem organizacija in zdravstvena služba v teh deželah, kjer bi bilo potrebno seznaniti prebivalstvo z možnostmi planiranja družine.

Problem prenaseljenosti človeštva bi se zmanjšal ali celo izginil, če bi lahko vsaka dežela, v kateri se prebivalstvo množi nekontrolirano, z zgoraj naštetimi ukrepi zmanjšala svoj letni prirastek prebivalstva za desetino odstotka. V desetih letih bi se tako zmanjšalo število novorojenih v svetu za en odstotek. Da je to mogoče, so dokazale ZDA in Japonska.

Vzporedno z zmanjšanjem letnega prirastka pa bi se morala vsaka dežela potruditi, da bi letno proizvedla vsaj za enak odstotek več hrane. Že v petih letih bi bila proizvodnja hrane in naraščanje prebivalstva v ravnotežju. V desetih letih pa se svetu ne bi bilo več treba batiti lakote. (Se nadaljuje)

Neugodna starostna struktura v Jugoslaviji

Statistika pravi, da smo Jugoslovani v poprečju vedno starejši. To ne pomeni, da živimo dalj časa zaradi boljših življenjskih pogojev. Pač pa je stvar drugačna. Stavilke namreč govore, da nataliteta pada. Ne samo zato, ker manj umiramo, pač pa zato, ker je tudi rojstev manj. Stavilo novorojenih Jugoslovancev je v nekaterih krajih takoj majhno, da je že vznemirljivo.

Nataliteta je najmanjša v Vojvodini in Sloveniji, to je

prav na področjih, kjer so materialne možnosti za otroke največje. Nasproti pa je mnogo več rojstev v Metohiji in Makedoniji, čeprav so tam materialne možnosti družine pod jugoslovanskim poprečjem.

Strokovnjaki pravijo, da je nastala neugodna starostna struktura, da je namreč vse več starejših ljudi — zaradi kontrole rojstev v družinah. Starši danes vedo, da bo živilo prav toliko otrok, kolikor jih bodo rodili. Ne tako,

kot je bilo pred tridesetimi, štiridesetimi leti, ko je bilo treba imeti veliko otrok, ker jih je veliko tudi umrlo.

Med drugimi razlogi je tudi vpliv industrializacije. Mladi ljudje pogosto migrirajo v industrijska mesta, kjer pa ni tako lahko in hitro priti do stanovanja. Zato se poroke le še redko sklepajo pred dvajsetim letom. Mladi ljudje si hočajo pred rojstvom prvega otroka pridobiti določene dobrine kot simbol nekega standarda.

Prav tako je smrtnost Jugoslovana majhna. Smrtnost otrok je precej nizka, vendar še vedno — razen Slovenije — zaostaja za najbolj razvitim evropskim državami. Tako je v Jugoslaviji na tisoč rojenih otrok umrlo lasti 62 dojenčkov. Stavilke pa so večje na Kosmetu, v Bosni in Hercegovini, Makedoniji ter v Slavoniji.

Razlike v starostni strukturi bodo po mnenju strokovnjakov sčasoma se izrazitejše. S tem v zvezi pa bodo najbrž tudi problemi z zapošljavanjem mladih ljudi. Na drugi strani pa bo že sedaj veliko število upokojencev še večje. Tako je število mlade delovne sile, ki išče delo, danes dvakrat večje kot pa v letih 1953 do 1961. Stavilka je visoka zaradi velikega števila kmalu po vojni rojenih otrok. Strokovnjaki pa pravijo, da pa bo takrat, ko se bo ublažil ta demografski pritisk, naglo poskocilo število ljudi, ki bodo dosegli pogoste za upokojitev. Če kakšnih deset let bo namreč nataliteta še manjša.

(Po Tanjugu — L. M.)

Društvo za pomoč duševno prizadetim osebam v Škofji Loki

Med prvimi na Gorenjskem

Prejšnji teden je bil v Škofji Loki ustanovnji občinski zbor društva za pomoč duševno prizadetim osebam. Poleg staršev so bili na zboru še predstavniki temeljno izobraževalne skupnosti, predstavniki škofjeloških osnovnih šol, družbenopolitičnih organizacij in drugi. O nalogah na novo ustanovljenega društva je spregovorila predsednica slovenskega društva za pomoč duševno prizadetim osebam Ada Krivic. Predsednica je pohvalila iniciativni odbor, ki 'e to društvo ustanovil prvi na Gorenjskem.

Društvo naj bi imelo poseben pomen pri urejevanju materialnega stanja posebnih osnovnih šol. Te šole naj bi postale bolj politične in manj verbalistične kot so sedaj. Prav tako si bi moralno društvo z vsemi drugimi

institucijami prizadevati, da bi zaposili vse, ki bodo končali posebno osnovno šolo. Letos bo končalo šolanje v Škofji Loki 58 otrok.

Med nalogami društva naj bi bilo tudi vplivanje na javno mnenje, ki na žalost ni naklonjeno prizadetim otrokom. Duševno prizadeti otroci so potrebojni pomoči in ne zanicevanju in posmehovanju. Starši in zdravniki pa bi morali takoj sporociti otrokovovo stanje, da bi ga še pravčasno vključili v šolo za usposabljanje.

Vsekakor pa bi na novo ustanovljeno društvo uspešno delalo le, če bo imelo tesno povezano s starši prizadetih otrok. Na koncu morda še to, da je v Sloveniji sedaj že 19 društev za pomoč duševno nezadostno razvitim osebam.

S. Jesenovec

PISMA BRALCEV

Slabo poslovanje ali...?

Leta 1965 je meni in tov. Skomavcu iz Lancovega takratni uslužbenec KZ Jelovica iz Radovljice Vinko Berce ponudil v najem košnjo na parceli blizu njegovih hiš. Na tem zemljišču stoji kozolec, ki ga je leta 1966 kupil Jože Lukanc iz Spodnje Lipnice. Ker mu ni kazalo, da bi ga prestavil na svoj svet, ga je rajši prodal Jožetu Rozmanu iz Lancovega. Ta je spomladi leta 1967 s sladkimi besedami pregovoril Metoda Rakovec, ki je prevezel Beracetovo mesto, ko je ta odšel v pokoj, da mu odstopiva nekaj travnika, da bo lahko uporabil kozolec. Njegovi želji sva ustregla.

Tri leta sva s Skomavcem skrbela za travnik, ga gnojila s pepegom in umejnim gnojem. Lani v jeseni pa sva dobila odpoved. Tako pa novem letu sva vložila pritožbo in čakala na odgovor dva meseca. Ponovno sva pisala zadruži in prosila za odgovor. Priložila sva tudi

pismo in znamko. Toda nič. Tudi osebno sva večkrat zahtevala rešitev, vendar so nama vedno odgovorili, bomo že uredili. Potem pa sva nekega dne zagledala Rozmana, ki je postavil mejnike. Torej on je postal naenkrat novi najemnik.

Mislim, da je takšno poslovanje zadruge vredno graje. Ali s Skomavcem res nista vredna niti toliko, da bi nama odgovorili na najino prošnjo? Ali je odločitev v posameznih stvareh res odvisna samo od enega uslužbenca zadruge? Kaj pa delavski svet in direktor? Upam, da bom vsaj od njiju dobil odgovor.

Anton Ažman
Lancovo 38

Pripis: Uredništvo je 7. junija pismo poslalo KZ Jelovica in jo prosilo za odgovor, vendar ga do danes nismo prejeli.

Uredništvo

Ples v domu TVD Partizan v Tržiču

Poleg različnih akcij na idejnopolitičnem in kulturnem področju je občinska konferenca ZMS Tržič že došlej pripravila več uspehl zabavno-glasbenih prireditev.

V okviru te dejavnosti bo v soboto, 22. junija, organizirala mladinski poletni ples v domu TVD Partizan v Tržiču z začetkom ob 19. uri. Na njem bo tokrat prvič nastopil vokalno-instrumentalni ansambel Quiccles (hitri) iz Stražišča pri Kranju.

Cena vstopnic bo 4 nove dinarje. Organizatorji pravijo, da so se za tako nizko vstopnino odločili zato, da omogočijo čimvečjemu krogu mladine lepo razvedrilo.

D. S.

Pri ilegalnem prehodu državne meje so avanturisti šele na tretjem mestu

V zadnjih dneh smo lahko večkrat brali v dnevnih časopisih, da so turški državljanji poskušali ilegalno prestopiti mejo, ali pa nam takšne turiste vračajo Avstriji. Ob takšnih novicah se poraja vprašanje, zakaj turški državljanji, ki imajo potne liste, poskušajo ilegalno prestopiti mejo.

Zahodne države, predvsem Avstrija in Zahodna Nemčija, zavračata Turke, ki nimajo delovne vize tiste organizacije v Avstriji ali Nemčiji, pri kateri se namenljajo zaposlit. Cepav imajo Turki veljavne potne liste, jih že na meji vračajo. Toda med temi potniki so tudi vztrajni ljudje, ki niso poskušajo ilegalno prestopiti mejo in nadaljevati pot proti Zahodni Evropi. Če jim to ne uspe, je epilog takšnega potovanja srečanje s sodnikom za prekrške.

O tem vprašanju sem se pogovarjal s sodnikom za prekrške jeseniške občine. Tovariš Bine Kobentar me je opozoril, da problem Turkov ni jugoslovanski problem, temveč odprt vprašanje odnosov med Turčijo na eni in Avstrijo ter Zahodno Nemčijo na drugi strani. Zato je nepravilen sklep tistih, ki menijo, da bi morala naša država to vprašanje rešiti po

diplomatski poti. To bi bilo očitno vmešavanje v zadeve drugih držav. Jugoslavija ni poklicana, da rešuje vprašanje turško-avstrijskih in nemških odnosov. Kar zadeva Turke, se slednji zadržujejo na teritoriju naše države s potnimi listi in jih zato moramo obravnavati kot turiste oziroma potnike. Za prekršek pa odgovarjajo po zakonu prav tako kot Jugoslovani. Razlika je le v tem, da se tuji običajno kaznuje le z denarno kaznijo, medtem ko se Jugoslavija za ilegalni prehod prek meje kaznujejo navadno z zaporem.

Objavljanje sestavkov o ilegalnem prehodu meje turških državljanov nas lahko zavede na napačno mišljenje, da prek meje bežijo samo tuji. Toda podatki, s katerimi razpolaga sodnik za prekrške jeseniške občine, nam ta problem osvetjuje v drugačni luči. Lani je namreč zaradi poskusa ilegalnega prehoda meje odgovarjalo pred sodnikom za prekrške 268 naših državljanov, letos pa že 50. Res je, da je jeseniška občina na meji dveh držav, toda številka je kljub temu precej visoka. Če analiziramo vzroke, zakaj naši ljudje bežijo prek meje, potem je na pr-

vem mestu socialni položaj beguncov. Na drugem mestu je iskanje zaposlitve in šele na tretjem mestu avanturisti. Zanimivo je, da razen redkih primerov med begunci ni žensk. Za ilegalni prehod se največkrat odločijo mladotletniki brez ustreznih kvalifikacij in izobrazbe. So pa med njimi tudi takšni, ki so pravkar odložili vojaško službo.

Kako nizka je izobrazba večine beguncov, vidimo po tem, da nekateri pri begu uporabljajo karte Evrope ali pa avtomobilске karte Jugoslavije? Jasno je, da je na takšni karti nemogoče točno določiti kraj prehoda meje.

Običajno imajo begunci napačne predstave o življenu v tujini. Skoraj vsi menijo, da bi tudi brez zvez z zmanci v tujini lahko dobili takoj službo. Kako varljivo je takšno mišljenje pove primer, da so se naši delavci, ki so ilegalno prestopili mejo, vrnili peš skozi karavanški predor, ker v tujini niso zaslužili niti denarja za vlak, oziroma niso dobili službe, lakota pa jih je prisilita na mučno potovanje nazaj v domovino. Nekateri med njimi se pred sodnikom zagovarjajo, da niso imeli denarja za potni list, drugi pa trdijo, da jim je snekdo

povedal, da potni list stane 100.000 S din. Ljudje brez šolske izobrazbe hitro nasejo takšnim in podobnim lažem.

Ne bežijo pa prek meje samo nezaposleni. Pretekli teden je sedem delavcev z Jesenic, ki stanujejo v samem domu, poskušalo takšen nedovoljen »izlet« prek meje. Z avtobusom so se odpeljali do Planine pod Golico, od tam pa z žičnico do Črnega vrha. Pri poskusu prehoda državne meje so jih zatolili gраničarji in pripeljali nazaj na Jesenice. Sod-

nik za prekrške jih je poštano oštreljil. Povedal jim je, da se večina »mejašev« (ljudem, ki bežijo prek meje, pravijo mejaši) izgovarja, da nima službe. Teh sedem delavcev pa se ni moglo zagovarjati na nezaposlenost. Zdaj bodo mesec dni v zaporu razmišljali o neuspelem izletu. Povedati moram še to, da med mejaši ni domačinov.

Stevilo ilegalnih prehodov prek meje upada, toda se vedno je precej visoko, posebno če vemo, da pri nas ni težko dobiti potnega lista. J. Vidic

INDUSTRIJSKI KOMBINAT PLANIKA KRAJ razpisuje javno licitacijo

ZA PRODAJO OSEBNEGA AVTOMOBILA FIAT 1300 V VOZNEM STANJU.

Izklicna cena
11.500.— N din.

Licitacija bo 27.6.1968 v prostorih avto garaž podjetja in to za družbeni sektor ob 9. uri, za zasebni sektor pa ob 10. uri. Ogled možen vsak dan od 6. do 14. ure.

Gostoprivjet gorenjskega levona

vas vabi na izlete, ki jih organizira v juniju in juliju:

21. VI.		19. VII.	
PETEK	popoldanski izlet v Celovec	PETEK	popoldne v Celovec
28. VI.		22. VII.	enodnevno potovanje po Koroški
PETEK	popoldanski izlet v Trbiž	PONEDELJEK	
29. VI.	enodnevni izlet v Trst z ogledom tržaškega velesejma	26. VII.	popoldne v Trbiž
SOBOTA		PETEK	Ljubljana — Križanke
2. VII.	popoldanski izlet v Celovec z ogledom večerne predstave priljubljene operete »Dežela smehljaka«	27. VII.	Lehar: Vesela vdova — opereta
TOREK		SOBOTA	dvodnevni izlet v Verono, združen z ogledom Verdijeve opere »AIDA« v svetovno znanem gledališču
4. VII.	obisk letalskega mitinga na Brniku; razpored odhodov avtobusov iz Kranja bo naknadno objavljen	10.—11. VIII.	Vse informacije in prijave v turistični poslovalnici »Creina« v Kranju, Koroška 4, telefon: 21-022 in v turistični poslovalnici Avtromet »Gorenjska« Kranj v Tržiču, telefon: 71-268.
ČETRTEK		SOBOTA	
12. VII.	popoldne v Trbiž	in	
PETEK		NEDELJA	
13. VII.	Ljubljana — Križanke; Čajkovski: Labodje jezero — balet	VABI VAS	TURISTIČNI ODDELEK
SOBOTA			

Veliki dan male šole

Za mnoge starše in mladino so razni izpiti in mature te dni med najvažnejšimi dogodki. Manj običajno pa je, da že šestletni otrok prinese domov svoje prvo spričevalo. To velja za tiste malčke, ki so bili deležni prvega pouka v tako imenovanih malih šolah po naših varstvenih ustanovah. V treh mesecih so ti predšolski otroci dobili prvo zasnova za resnično šolo, ki jih čaka v jeseni. Kljub temu so v mnogih krajih ob koncu te male šole priredili tem malim »maturantom« prisrčne nastope, pravzaprav so se sami predstavili pred drugimi malčki.

Tako je bilo tudi v vzgojno-varstveni ustanovi Kekec pri Vodovodnem stolpu v Kranju, ki je ena izmed šestih tovrstnih združenih ustanov v mestu. Nastopili so palčki, zbor recitatorjev, solisti, baletke da je bilo kaj. Najbolj pa so bili starši in drugi gledalci navdušeni ob izvajanjju folklorne skupine z narodnimi nošnami. Kakih 14 parov jih je bilo in ob po goorenjskem po kranjskem... so uspešno izvedli nekaj točk in celo »kovtre so šivali«. Vsem 23 »maturantom« so poklonili sličanice in pismeno pohtalo v spomin na prvo, čeprav že malo šolo.

Tovarišice so zatem pripovedovali o težavah te ustanove, po najbolj popustljivih predpisih bi smeli imeti v teh prostorih največ 80 otrok. Toda pod pritiskom sile in potreb jih imajo 123. Najmanj 50 pa so jih morali v zadnjem času odločiti in jih prepustiti staršem, da se pač znajdejo kakor morejo. Menijo, da je otroško varstvo trenutno najbolj zapostavljeno v tem delu mesta in težko čakajo na gradnjo novega vrta.

K. M.

Označevanje krav v planinah Rdeča črta in zelen križ

Pred kratkim je bil v Radovljici sestanek predstavnikov Gozdnega gospodarstva Bled, kmetijskih zadrug Bled in Bohinjske Srednje vasi in občinske skupščine. Na sestanku so razpravljali o pogojih paše v planinah. Znano je, da se govedo in konji večkrat pasejo zunaj planinskih pašnikov. Niso redki primeri, da žival zaide na tiste gozdne površine, ki so zasajene s sadikami smrek in drugega gozdnega drevja.

Delavci gozdnega gospodarstva Bled letno od marca do junija pogozdijo okrog 100 ha površin. Na teh površinah letno zasadijo 500.000 mladih gozdnih sadik. Kmetje trdijo, da krave in telice ne objedajo zasadjenih smrečic in da tovrstno škodo povzročajo konji in divjad. Gozdarji pa so na podlagi dolgotižnih izkušenj in opazovanj prišli do drugačnega prepričanja; tudi krave objedajo vršičke mladih smrek.

Republiški zakon o gozdovih določa, da paša v gozdovih ni dovoljena. Za gozdarstvo pristojni upravni organ lahko izjemoma in začasno do poteka določenega roka dovoli pašo, če se s tem ne povzroča večja škoda na zemljišču, gozdnemu mladju ali drevju.

Škoda pa je vsačih precejšnja. Gozdarji so zato lani nekatere površine, ki so jih pogozdili, ogradili. Stroški ograje pa so enaki stroškom pogozditve. O teh problemih so razpravljali tudi na sestanku v Radovljici. Gozdarji so povedali, kje se živina lahko in kje ne sme pasti.

Po sestanku v Radovljici je kmetijska zadruga Bled sklical sestanek s predstavniki pašnih odborov. Na tem sestanku so bili predstavniki pašnih odborov seznanjeni s sklepom, da mora biti vsa živila stalno pod nadzorstvom pastirja. Sklepi so tudi, da mora biti živila vidno označena, tako da bo mogoče po zaznamovanem znaku ugotoviti, s katere planine je govedo.

Na sestanku so se sporazumeli, da bo govedo na Belski planini označeno z zeleno črto, govedo na Rečiski in Grajski planini pa z zelenim križem, govedo v Kranjski dolini z rdečo črto in govedo na Repečnikovem rovtu z rdečim križem. Omenjeni znaki morajo biti označeni z oljnato barvo.

Znano je, da paša v planinah povzroča trenje med gozdarji in uporabniki pašnikov. Zadnja leta je zaradi tega več občasnov odgovarjalo pred sodnikom za prekrške. Pašni odbori bodo morali pastirjem naročiti, kje smejo in kje ne smejo pasti. Gozdarji pa bodo morali večkrat pogledati, kje je črda. Gozdarji pravijo, da se krave brez nadzora pasejo po celi Pohorju in da si kaj takšnega ne privoči nobena država v Evropi.

Ce bodo pastirji in pašni odbori spoštovali sprejeta staliča in sklepe, bo tudi manj jeze in vroče krvi. In lepše bo v planini in dolini.

J. Vidic

Premalo denarja za tržiško šolstvo

Občinska skupščina v Tržiču je na svoji zadnji seji obravnavala tudi informacije o financiranju šolstva v letu 1968 in o delu temeljne izobraževalne skupnosti Tržič.

Tržiška izobraževalna skupnost je letos uspela sprejeti merila le za financiranje dejavnosti osnovnih šol, medtem ko za druge vzgojno-školske zavode (delavska univerza, glasbena šola in vzgojno-varstvene ustanove) ni mogla sprejeti ustreznih meril in se omenjene ustanove financirajo z dotacijo iz občinskega proračuna. Letos je tržiška izobraževalna skupnost začela načrtno finančirati tudi dejavnost, ki sicer po zakonu ni obvezna. Je pa v občini pomemben činitelj. Tako so ustanovljene male šole, oddelki dnevnega varstva in krožki.

Letos ima temeljna izobraževalna skupnost v Tržiču za 10,4 odstotka več sredstev, vendar ji kljub temu ne bo uspelo dosledno uresničiti sprejetih meril, ki predvidevajo, da naj bi imeli pro-

svetni delavci naslednje osvetne dohodke: učitelj 950 N din, predmetni učitelj 1100 N din in profesor 1250 N din.

Ceprav za izobraževanje in vzgojo v tržiški občini letos primanjkuje sredstev, je temeljna izobraževalna skupnost s tem, da je začasno porabila sredstva otroškega varstva, uredila sistem financiranja v okviru realnih možnosti. Zaradi precmajnih sredstev pa ugotavljajo v Tržiču še nadaljnje primanjkljivosti: izobraževalna skupnost je sprejela merila le za financiranje osnovnih šol in z njimi tudi sklenila pogodbe, medtem ko za druge zavode ni bilo mogoče izdelati pogodb. Nadalje bi izobraževalna skupnost morala zagotoviti osnovnim šolam najmanj 15 odstotkov sredstev za materialne izdatke. Tri odstotke vseh sredstev, namenjenih za osebne dohodke, bi morala izobraževalna skupnost zadržati in nameniti za nagrajevanje kvalitete, vendar teh sredstev izobraževalna skupnost nima.

V. G.

Po letni skupščini ObZTK Tržič Splošna telesna vzgoja premalo množična

Na nedavni letni skupščini občinske zveze za telesno kulturo v Tržiču so pregledali in ocenili dosedanje delo te športne organizacije. Kakšno je bilo delo tržiške občinske zveze za telesno kulturo in kje je bila najbolj aktivna?

Iz poročila lahko razberemo, da je tržiška občinska zveza za telesno kulturo v zadnjem letu skrbela za pravilnejši odnos družbe do telesne vzgoje in športa, utrijevala dobre odnose z osnovnimi šolami, skrbela za popularizacijo telesne kulture in športa s tekmovanji in nastopi ter finančno vodila alpsko smučarsko šolo v Tržiču. Omenili smo samo nekaj aktivnosti, saj bi podrobno načrtovanje dejavnosti tržiške občinske zveze za telesno kulturo vsele preveč prostira.

Katere športne organizacije pa so v tržiški občini? V občinsko zvezo je včlanjenih enajst društiev, in sicer: telovadno društvo Partizan Tržič z devetimi sekcijami (smučarsko, rokometno, splošna telesna vzgoja in orodna telovadba, sankakško, plavalno, košarkarsko, namiznošnike in hokejsko). TVD Partizan Križe s šestimi sekcijami, TVD Partizan Kovor, nogometni klub Tržič, strelarska družina Štefca Anton-Kostja Tržič, kegljiški klub Ljubelj iz Tržiča, taborniki

Odred Severne meje, planinski društvi iz Tržiča in Križe, športna komisija AMD Tržič in šolsko športno društvo osnovne šole heroja Grajzeraja iz Tržiča.

Kot so ugotovili na letni skupščini občinske zveze za telesno kulturo v Tržiču, je sestav društev in klubov zadovoljiv, saj so nekatere panoge dokaj množične. To velja zlasti za smučanje, sankanje in drsanje. Precej članov pa vključujejo tudi strelec in kegljači, ki poleg tekmovalnega kadra skrbijo tudi za rekreacijo starejših članov.

Na drugi strani pa z množičnostjo v tržiški občini niso zadovoljni predvsem tam, kjer bi pravzaprav morala biti največja — pri splošni telesni vzgoji. Na letni skupščini so poudarili, da se tega dejstva zavedajo in da bodo

čeprav za izobraževanje in vzgojo v tržiški občini letos primanjkuje sredstev, je temeljna izobraževalna skupnost s tem, da je začasno porabila sredstva otroškega varstva, uredila sistem financiranja v okviru realnih možnosti. Zaradi precmajnih sredstev pa ugotavljajo v Tržiču še nadaljnje primanjkljivosti: izobraževalna skupnost je sprejela merila le za financiranje osnovnih šol in z njimi tudi sklenila pogodbe, medtem ko za druge zavode ni bilo mogoče izdelati pogodb. Nadalje bi izobraževalna skupnost morala zagotoviti osnovnim šolam najmanj 15 odstotkov sredstev za materialne izdatke. Tri odstotke vseh sredstev, namenjenih za osebne dohodke, bi morala izobraževalna skupnost zadržati in nameniti za nagrajevanje kvalitete, vendar teh sredstev izobraževalna skupnost nima.

V. G.

Očiščene in zmernjene morske ribe v prodajalnah

Živila
Kranj

Prešernovo gledališče v Kranju

SREDA — 19. junija — ob 16. uri lutkovna predstava HUDOBNI GRASCAK gostovanje na Golniku

Klub kulturnih delavcev Kranj priredi v petek, 21. junija, ob 19. uri v renesančni dvorani Garenjskega muzeja, Titov trg 4/1, literarni večer poezije Pavla Lužana — Vabljeni.

LESCE — Piloti-amaterji Alpskega letalskega centra v Leschah pridno vadijo. Piloti motornih letal imajo letos nekaj nad 70 ur letenja, jadralci pa okoli 100. Po načrtu bi jih sicer morali imeti nekoliko več. Do zaostanka je prišlo, ker revizijske delavnice niso popravile in pregledale letala tipa Vaja. — B. B.

JESENICE — V novi servisni delavnici stanovanjskega podjetja na Jesenicah so začeli delati 1. oktobra lani. Sprva so bili zaposleni le trije delavci, kasneje pa so razpisali mesta še za kleparje in vodne instalaterje. Precej del so opravili v povezavi z drugimi podjetji. Prav sedaj nameravajo zaposlit še krovce in zidarje. — B. B.

Prodam

Prodam zelo dobro ohranjeni FIAT 1300, letnik 1964. Jože Terčon, Kranj, C. kokrskega odreda 10 2955

Prodam SKODO MB, letnik 1967. Trele Slavko, Partizanska pot 3, Radovljica 3174

Prodam ZASTAVO 750 v zelo dobrem stanju. Golob Jože, St. Zagorja 23, Kranj 3175

Prodam MOPED kolibri. Pretnar, Podbrezje 87, Duplje 3176

Kuhinjsko OPRAVO — kompletno ali posamezno — tridelna kredenca, komoda, miza, stoli — zelo dobro ohranjeno, ugodno prodam. Sorn, Ravne 21, Tržič 3177

Ugodno prodam nov PLETILNI STROJ turnix. Dolšina na Majda, Sk. Loka, Mestni trg 8 3178

Takoj prodam zelo poceni dve lutzove PEČI in bakren KOTEL — 100 l. Koblar Viktor, Tomščeva 2, Jesenice 3179

Ugodno prodam dobro ohranjeno SPALNICO iz česnjivega lesa in s poslednjimi VLOŽKI. Kranj, Ljubljanska 20 3180

Prodam OBRAČALNIK ali zamenjam za goved. Brdo 1, Podnart 3181

Prodam skoraj nov SIVALNI STROJ bagat. Ogled dopoldan: Aljančič Maja, Mikarjeva 20, Kranj 3182

Prodam AJDO in OVES. Logonder, Pevno 3, Skofja Loka 3183

Prodam KRAVO simentalko, 9 mesecev brejo. Zerovnik Ivan, Vaše 18, Medvode 3184

Prodam ročni VOZICEK — DERCA. Kranj, Jezerska cesta 87 3185

Prodam dobro ohranjen MOPED in registriran. Naslov v oglašnem odd. 3070

Prodam FIAT 750, letnik 1961 za 6000 N din. Naslov v oglašnem odd. 3167

Prodam DRVA in GRABLJE na kolesih. Naslov v oglašnem oddelku 3186

Prodam motorno KOSILNIKO rapid in MOPED kolibri. Breg 6, Tržič 3187

Prodam HISI z vrtom v Ribnem pri Bledu. Ogled vsake dan pri Poljanec Angri, Ribno 8, Bled 3188

Prodam skoraj dograjeno visoko pritično HISI na Pivki, pri Naklem. Naslov v oglašnem oddelku 3189

ZDРUŽITE PRIJETNO S KORISTNIM Z GLASOM NA POČITNICE

GLAS, VAS SPREMLJEVALEC NA POČITNICAH.

PRAVOČASNO NAM SPOROCITE VAS POČITNISKI NASLOV

KADAR POTUJETE NA POČITNICE, SE SPOMNITE TUDI NA VAS PRILJUBLJENI CASOPIS GLAS. PRAVOCASNO NAM SPOROCITE POČITNISKI NASLOV

Prodam stavbno PARCELO, 2 km od Kranja. Naslov v oglašnem odd. 3190

Prodam ELEKTROMOTOR 0,65 kW, Senčur 13 3191

Prodam NSU primo, 150 ccm. Polajner, Cevljarska 2, Tržič 3192

Prodam skoraj nov ŠOTOR za 4 osebe s kuhinjo. Marinčič, Ul. ml. brigad 4, Kranj 3193

Ugodno prodam dobro ohranjeno SNOPOVEZALKO — pogon na kardan. Naslov v oglašnem oddelku 3194

Prodam takoj vseljivo dvošobno stanovanje v središču mesta Kranja. Naslov v oglašnem oddelku 3195

Prodam kombiniran italijanski OTROŠKI VOZICEK. Sifkovič, Kranj, Koroska c. 16/I 3196

Prodam TELEVIZOR znamke diplomat — Niš z antenami, I. in II. program. Naslov v oglašnem oddelku 3197

Prodam rabljeno STRESNO OPEKO (špičak). Rovte 5, Podnart 3207

Poceni prodam MREŽO za ograjo. Naslov v oglašnem oddelku 3208

KUPIM

Kupim staro JOBU motorno žago. Zaželeni so rezervni deli. Kejzar Tine, Davča, Sorica 3206

Ostalo

Iščem poštano in pridno DEKLE, ki bi šla v Nemčijo kot gospodinjska pomočnica, k boljši slovensko-nemško govoreči družini. Ponudbe poslati pod »Dobro plačilo« 3198

Za pomoč na kmetiji nudim dekleto ali fantu hrano in stanovanje. Benedik Franc, Ješetova 30, Kranj-Stražišče 3199

Izdelujem nove kombinirane TRAKTORSKE GRAB-

LJE, tračne, po zelo ugodni ceni. ERBEŽNIK, Ljubljana, C. dolomitskega oddreda 137 3154

Iščem SOBO v Kranju ali okolici. Naslov v oglašnem oddelku 3200

Prosimo, da izgubljenega PSA volčjaka (črnega) vrnete proti nagradi. Smledniška 14, Cirče-Kranj 3201

Iščem sobo v Kranju. Informacije v mlekarji Cirče (električar) 3202

Iščem kvalificiranega ali polkvalificiranega PLESKARSKEGA POMOČnika. Naslov v oglašnem oddelku 3203

Našel sem staro moško KOLO brez znamke. Kranj, Tekstilna 8 3204

Ušel je PAPAGAJEK modre barve. Sliši na ime BUČKO. Prosimo, da ga proti nagradi vrnete na naslov: Pečnik, Kranj, Tomščeva 22 3205

Začasno ZAPOSЛИM ZENSKO V PLASTIKI. Petek, Lesce 3209

PS za slikopleskarsko stroko Kranj razglaša mesto TAJNICE-RAČUNOVODJE s srednješolsko izobrazbo in prakso s polovično zaposlitvijo za dolčen čas.

Izdaja in tiska CP »Gorenjski tisk« Kranj, Koroska cesta 8. — Naslov uredništva in uprave lista: Kranj, Trg revolucije 1 (stavba občinske skupščine) — Tek. račun pri SDK v Kranju 515-1-135. — Telefoni: redakcija 21-835 21-860; uprava lista, mašoglasna in naročniška služba 22-152 — Naročna: letna 24.—, polletna 12.— N din. Cena posameznih številk 0,40 N din — Inozemstvo 40,00 N din — Mali oglasi beseda 0,6 do 1 N din. Naročniki imajo 10% popusta. Neplačanih oglasov ne objavljamo.

Zahvala

Ob prerani izgubi naše drage mame, stare mame, sestre in tete

Ivanke Šubic

iz Strahinja

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so jo v tako velikem številu spremili na njeni zadnji poti, ji darovali cveje in nam izrekli sožalje. Posebno se zahvaljujemo dr. Ivanu Hriberniku za dolegno združljivje, duhovnikoma dr. Francu Rozmanu in Janezu Filipiču za spremstvo, pevskemu zboru iz Naklega ter Janezu Moharju za ganljive besede ob odprttem grobu. Enako se zahvaljujemo društvenim organizacijam iz Naklega, ZB, ZVVI ter društvu upokojencev. Vsem še enkrat iskrena hvala!

Zaluboči: sin Ivo, hčerka Justi z družino, Cilti, Marija i Mira z Jožem

Strahinj, 16. junija 1968

Kovinar Jesenice

RAZPISUJE JAVNO LICITACIJO
ZA PRODAJO OSNOVNIH SREDSTEV

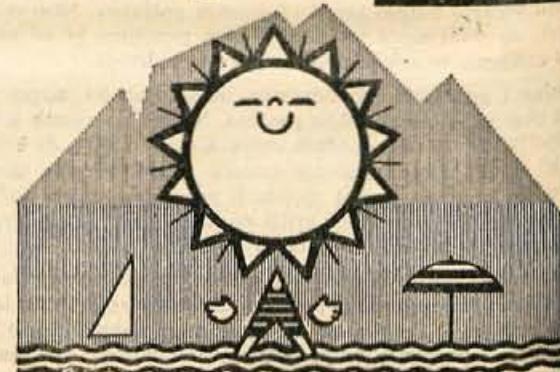
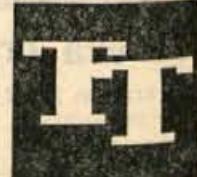
traktor FERGUSON

F-65, komplet z dvema prikolicama, brezhiben, leto proizvodnje 1965.

Licitacija bo 1.7.1968 v prostorih podjetja na Jesenicah, Sp. Plavž 6a in sicer za družbeni sektor ob 8,00, za zasebni sektor pa ob 10. uri.

Ogled je možen vsak dan od 6.—14. ure.

poletna izdaja

VEČ RAZVEDRILA VEČ ZANIMIVOSTI VEČ ZA VSAKOGAR

Prva Žagar in ekipa KK Kranj

Na zadnji dirki je spet zmagal Rogovec Andolšek pred Žagarjem in Golijem (Kranj). Kranjski kolesarji so bili ob prvo mesto zaradi okvar na popolnoma izrabljenih kolesih. Po petih dirkah je postal gorenjski prvak za kolesarje-turiste in dobitnik pokala Slavko Žagar (Kranj) pred Andolškom (Roz) in Korcničcem (Kranj).

Ekipno je prvi kolesarski klub Kranj pred Rogom.

Vsekakor lep uspeh za mlade Kranjčane, ki letos kljub nadarjenosti zaradi pomanjkanja denarja ne bodo več sodelovali na kolesarskih dirkah, če eden izmed kranjskih kolektivov, katere je klub poprosil za pomoč, ni

A. Potocnik

Zaključek sezone v zimskem bazenu Trije rekordi kranjskih plavalk

Ob zaključku zimske sezone je plavalni klub Triglav organiziral javni plavalni miting, na katerem pa so zlasti mlade plavalke dosegli zelo dobre rezultate. Lidiya Švarc je na 200 m prsno popravila njen mladinski zimski rekord Jugoslavije za 2 desetinki sekunde. V isti disciplini pa je talentirana Judita Mandelj dosegla izvrstni čas 3:03,8, kar daje upati, da bodo imeli Kranjčani v letni sezoni še eno kvalitetno plavalko v tej disciplini. Mlađi pionirki Boni Pajtnar in Erika Križaj pa sta v disciplini 100 m prsno plavali bolje od republiškega zimskega rekorda.

V moški konkurenči je dosegel najboljši čas veteran Sašo Košnik v disciplini 400 m cravlji. Drugi plavalcji so dosegli le poprečne izide, ker so v zadnjem času manj trenirali zaradi šolskih obveznosti. Kljub temu pa je

veliko pionirjev popravilo več osebnih in klubskih rekordov.

REZULTATI: moški — 400 metrov cravlji: 1. Košnik 4:40,0; 2. Brezec 5:22,5; 200 m prsno — 1. Zupane 2:56,2; 2. Grošelj 3:03,6; 100 m cravlji: 1. Klemenčič 1:03,0; 2. Balderman 1:03,0; 200 m hrbino: 1. Podveršček 2:39,6; 2. Stibljev 2:59,2; 100 m delfin: 1. A. Slavec 1:09,0; 2. T. Slavec 1:21,2; ženske: 200 m cravlji: 1. Virnik 2:38,8; 2. Mihelič 2:32,4; 100 m cravlji: 1. Jančar 1:15,8; 200 m prsno: 1. Švarc 2:54,8; 2. Mandelj 3:03,8; 200 m hrbino: 1. Pečjak 2:43,8; 2. Porena 2:57,0; 100 m delfin: 1. Smid 1:30,8; 100 m prsno: 1. Pajtnar 1:31,9; 2. Križaj 1:32,0; pionirji — 100 m prsno: 1. Tronkar 1:32,0; 2. Stariha 1:44,0; 50 m delfin: 1. Cermelj 48,1; 2. Smid 49,6; 50 m cravlji: 1. Kašman 35,4; 2. Členšek 42,1; 100 m hrbino: 1. Švarc 1:28,1; 2. Svegelj 1:29,2.

P. DIDIĆ

Sport v kratkem

● **NOGOMET** — Rezultati zadnjega kola v republiških ligah: Mura : Triglav 3:2 (1:1); Sloven : Kamnik 1:5 (0:2).

● **ROKOMET** — Tudi rokometniki so v nedeljo odigrali zadnje kolo. Rezultati gorenjskih predstavnikov: Tržič : Rudar 17:9 (9:5); ženske: Brežice : Kranj 11:12 (4:6); Sloven : Selca 14:14 (5:5); Storžič : Branik 5:0 w. o.

● **KOSARKA** — V zadnjem spomladanskem kolu so bili v republiških ligah dosegli naslednji rezultati — moški: Jesenice : Trnovo 66:59 (33:29); Nanos : Kraj 57:55 (24:19); ženske: Jesenice : Trnovo 70:36 (28:15); Triglav : Ilirija 12:65 (3:23). Tekma Ježica : Kraj je bila preložena.

● **ODBOJKA** — Tudi odbojkarji so končali spomladanski del prvenstva. Rezultati: moški: Jesenice : Ljubljana 0:3; Triglav : Izola 0:3; ženske: Jesenice : Celje 1:3; Maribor : Kamnik 3:0.

Uspeh - najboljša nagrada

Pogovor s trenerjem kamniških nogometnikev Brankom Roksaničem

Nogometni Kamnika so ob koncu prvenstva, ki se je končalo minuto nedeljo, zasedli v slovenski črni nogometni ligo solidno osmo mesto. V jesenskem delu prvenstva so zbrali le skromno število točk, v nadaljevanju prvenstva spomladni pa je bilo njihovo nastopanje bolj uspešno.

«Če bi jeseni igrali tako kot so spomladni, bi se lahko naši igralci potegovali za četrto

ali tretje mesto na lestvici, nam je pred dnevi dejal ob koncu prvenstva trener kam-

niskih nogometnikev tovarniš Branko Roksanič, nekdanji standardni igralec Borova, Segeste in nazadnje Beograda.

● Kako ste zadovoljni z vašim moštvo?

»Kamnik treniram šele nekaj mesecev in sem se kljub temu v novem okolju hitro znašel. Priznati moram, da sem dobil že takoj v začetku dober vtis. Prve prvenstvene tekme pa so pokazale, da bo treba v moštvu marsikaj spremeniti. Vcepiti sem jim moral več morale in zaupanja v celoten kolektiv, da se je boril vseh devetdeset minut igre. Vse to je rodilo uspeh, za katerega menim, da je najlepša in najboljša nagrada za naše delo. V moštvu zahtevam predvsem disciplino in lahko rečem, da to vpliva zelo pozitivno in moram tudi temu pripisati del uspeha.«

● Kakšno razumevanje nudi ObZTK Kamnik nogometu?

»Občinska zveza za telesno kulturo nam je letos dala 20 tisoč N dinarjev, kar pa bo premalo do konca leta — zlasti še, ker nameravamo že v jeseni startati v tej ligi za prvo mesto. Za doseglo tege cilja pa bi bilo poleg intenzivnega, marljivega treninga vseh nogometnikev potrebno tudi najmanj 35.000 novih dinarjev. Upam, da si bomo z uspehi pridobili še več prijateljev in simpatizerjev, ki bodo s tem precej pripomogli k živahnejšemu športnemu življenju v Kamniku.«

A. Sitar

Za svetovno prvenstvo v motocrossu, ki bo 30. junija v Tržiču, staže novo avtomatsko startno napravo. — Foto: F. Perdan

Naš komentar Uspešen konec sezone

Zadnjo nedeljo so nogometni in rokometni timi v vseh ligah dali pik na i. Z nedeljskim zadnjim kolom v republiških ligah so zaključili sezone 1967/68. Uspeh gorenjskih predstavnikov v posameznih ligah je v splošnem zelo dober.

Kranjski Triglav je zasedel peto mesto. Če bi jeseni kranjski nogometniki tako solidno nabirali točke kot so jih spomladni, potem bi prav gotovo zavzeli najmanj tretje mesto. Kamnik se je z boljšimi izidi v spomladanskem delu prvenstva pod novim tehničnim vodstvom rešil izpada. Kamničani so zasedli osmo mesto, kar v glavnem ustreza kvaliteti moštva.

Edini zastopnik Gorenjske v moški republiški rokometni ligi Partizan iz Tržiča je pristal na zelo solidnem šestem mestu, kar je nadvse realna uvrstitev. Bolje so vedno zaigrali doma, kjer so v glavnem pobrali ves izkupiček ter si s tem nabrali dovolj točk za uvrstitev v zlati sredini.

V ženski republiški ligi smo imeli v tej sezoni kar tri predstavnike med desetimi sodelujočimi ekipo; v novi tekmovalni dobi pa bomo imeli le dva. Storžič z Golniku se je moral zaradi skromne bere točk posloviti od družbe najboljših v Sloveniji. Pohvaliti pa je treba ekipo Partizan iz Selca, ki je osvojila odlično drugo mesto. Uspeh te mlade perspektivne ekipe iz Selške doline pa je nedvomno rezultat resnega in intenzivnega dela skozi vse leto. Kranjska ženska ekipa je po treh zaporednih zmagah v zadnjih kolih zbrala toliko točk, da je ob koncu prvenstva pristala na šestem mestu, čeprav bi glede na kvaliteto posameznih igralek in ob bolj rednem treningu zavzela lahko precej višje mesto.

V conski ljubljanski rokometni ligi Kranj ni uspel, poleg tega pa ni uspel tudi formirati solidno mlado ekipo. Pričakovali smo namreč, da bodo po izpadu iz republiške lige le zamenjali nekaj odsušenih rokometnikev, vendar tega več kot koristnega koraka za renesanco kranjskega rokmeta niso napravili. Ekipi Dupelj in Križ sta zavzeli v poprečju boljšo uvrstitev kot smo pričakovali ob začetku prvenstva.

Sezona je zdaj za nami. Nogometni in rokometni so položili obračun za minuto tekmovalno dobo. Nekateri gredo po počitek zadovoljni, drugi pa se bodo moralni v prihodnje bolje potruditi za boljše uvrstitev, kot so jo dosegli v prvakar zaključeni sezoni. Po nekajte denškem odmoru bo treba namreč spet resno zgrabiti za delo — za novo tekmovalno sezono, ki se bo začela že v drugi polovici avgusta.

J. Javornik

Preddvor novi član I. gorenjske lige

S tekmo Podbrezje : Kropa (6:0) je bilo zaključeno tekmovanje tudi v drugi gorenjski nogometni ligo. Sest moštov se je pomerilo med sabo trikrat. Naslov prvaka so osvojili nogometniki Preddvora, ki so si s tem pridobili pravico nastopati v novi sezoni v prvi gorenjski ligi. Preddvor ni doživel niti enega poraza in prednost osmih točk dovolj zgornje pove o kvaliteti tega moštva. V začetku prvenstva je bilo pričakovati, da bo glavni kandidat za prvo mesto Borac iz Kranja, vendar je spomladni precej popustil. Delni vzrok tega je nedvomno odhod nekaterih najboljših nogometnikev v kranjski Triglav. Po kvaliteti so bile povsem enakovredne ekipe iz Podbrezij in Predoselj, medtem ko so Trboje z eno zmago povsem zasluženo na zadnjem mestu.

LESTVICA:

Preddvor	15	13	2	0	53:15	28
Borac	15	9	2	4	47:34	20
Podbrezje	15	7	1	7	44:37	15
Kropa	15	5	3	7	26:44	13
Predoselje	15	5	2	8	39:41	12
Trboje	15	1	0	14	17:55	2

P. Didić

Mladinci Triglava novi prvaki

Mlađi nogometniki Triglava so osvojili letošnje mlađinsko prvenstvo Gorenjske v nogometu. Štiri ekipe so se v enotni gorenjski ligi pomerile med sabo po trikrat. Kranjski Triglav je zasluženo osvojil prvo mesto, saj je zmagal kar osemkrat v devetih srečanjih. Drugo mesto Jesenice predstavlja najbolj razveseljivo presenečenje prvenstva. Po razformirjanju prve ekipe na Jesenicah je vodstvo kluba posvetilo vso pozornost mlađim nogometnikev, kar se je že pokazalo pri dobrih rezultatih. Razred za sebe pa sta bili ekipi Kranja in Ločana.

LESTVICA:

Triglav	9	8	0	1	22: 3	16
Jesenice	9	7	0	2	29:12	14
Kranj	9	2	0	7	13:33	4
Ločan	9	1	0	8	9:25	2

P. Didić

Vlamljali so mladoletniki Prepovedane igre

Uslužbenci postaje milice v Škofji Loki so po dveh mesecih iskanja našli tatove, ki so med 6. in 8. aprili letos vložili v barako SGP Tehnik v Lipici in odnesli (po oceni podjetja) 5 kilogramov razstreliva, 10 metrov vžigalne vrvice in 4 vžigalne kapice.

V baraku so vložili trije mladoletniki, stari od 15 do 18 let. To so V. S., M. D. in J. R. iz starega dvora pri Škofji Loki. Preiskovalci so v skrivališču našli še 2,3 kilograma razstreliva. Pri K. I. pa so našli še 20 metrov vrvice in 42 vžigalnih kapic.

Pri vsej tej stvari pa je morda zanimivo tudi to, da miner oziroma delovodja SGP Tehnik v Lipici ni točno vedel, koliko materiala je v baraki. Razen tega pa je bil material tako malomarno shranjen, da je še sreča, da se ni pripetilo kaj hujšega.

Mlada trojka pa nima na vesti samo te nevarne tatvine. Ugotovili so, da je bila to njihova šesta tatvina. S. Jesenovec

Nismo bili toliko pijani, da ne bi vedeli, kaj delamo'

Pretekli teden se je pred občinskim sodnikom za prekrške v Radovljici zagovarjalo pet mladincev, starih od 17 do 22 let, zaradi huliganskega vedenja na Bledu.

Zadnjo soboto v aprilu je bil v dvorani GG Bled maturantski ples. Okrog druge ure po polnoči so maturantje zaključili ples, in plesalci so se razšli. Le pet jeseniških mladincev je ubralo nenačadno pot. Ponočevanje so nameravali nadaljevati v hotelu Jelovica, kjer pa jih vratar zaradi vinjenosti ni dovolil vstopa.

«Na plesu sem pil alkoholno pijačo do takšne mere, da sem bil pijan, vendar ne toliko, da ne bi vedel, kaj delam,» je izjavil sodniku eden izmed obtožencev.

Od hotela Jelovica so se

mladinci napotili proti železniški postaji Bled, kjer naj bi počakali prvi junutri vlak, ki odpelje proti Jesenicam. Spontoma proti postaji so pri trgovini Borovo potrgali s stene zelen bršlin. Nato so na cesti razmetali kupe smeti in listja.

Nepridiprovom pa še niso bili dovolji razposajenosti. Pod gradom so porušili kamnitko škarpo in kamne položili na cesto.

Ob vili Zlatorog so potrgali z ograje late in jih zmetali na vrt. Pred hangarijem regatnega centra v Zaki so z dreves potrgali napisne tabele »Restavracija« in »Regatni center« ter jih zmetali v jezero.

Ker so do odhoda vlaka imeli še dovolj časa, so se

Če udari strela...

Potniki v avtobusu kranjskega Avtoprometa niso niti vedeli, kaj se je zgodilo, ko se je prejšnji petek močno zasvetilo v avtobusu. Peljali so iz Kranja proti Ljubljani, vendar je avtobus moral obstati že sredi Gaštejskega klanca.

Prejšnji petek je bilo vreme oblačno, nič ni kazalo, da bo nevihta. Ura je bila okoli devete zvečer. Ko se je zablikalo, so avtobusu takoj odpovedale vse luči. Sofer je zapeljal na rob ceste in ustavil. Potniki so morali prestopiti na drug avtobus, saj ta ni bil sposoben za vožnjo. Kasneje so v delavnici ugotovili, da je zgorela vsa električna napeljava, žarnice, instrumenti, radio, ojačevalci in akumulator. Škode je za okoli 10.000 N din.

Le redko se zgoditi, da strela trešči v vočevo vozilo. Avtobus KR 101-18 je imel svojevrstno smolo. Sprevodnik je povedal, da ni bilo med potniki nobene panike. Sicer pa za potnike v avtomobilih udarec strele ni nevaren.

Pojasnilo k nesreči z dne 8. junija

12. junija smo pisali o nesreči v Veštru pri Škofji Loki. Pri srečanju s tovornjakom se je avtobus poln potnikov prevrnih pod cesto. Bralc Franc Rant iz Bukovice 28, Selca nad Škofijo Loko, pa nas je opozoril, da je bilo v nesreči več potnikov

ranjenih in torej ne drži, da se v nesreči nikče ni ranil. Kot navaja tov. Rant, je moral iskati zdravniško pomoč Ignac Tavčar; iz ljubljanske bolnišnice se že ni vrnil. Ivanka Krajanik pa si je zimila roko. Prasko in udarec je dobilo tudi več potnikov. Uredništvo

Nesreča zadnjih dni

Od petka, 14. junija, se je na gorenjskih cestah pripetilo petnajst prometnih nesreč, od tega je bilo sedem lažega značaja. Pri tem so bile tri osebe težje ranjene, štiri pa laže.

V petek, 14. junija dopoldne, sta v Ješetovi ulici v Kranju trčila tovornjak KR 41-37, voznik Ivan Pačarek in osebni avtomobil KR 94-12, ki ga je vozil Evgen Kironja. Nesreča se je pripetila, ko je tovornjak v ovinku vozil po lev strani ceste, z nasprotno smeri pa je z neprimerno hitrostjo pripeljal osebni avtomobil. Pri trčenju je bil Evgen Kironja lažje ranjen. Na vozilih je za 2000 N din škode.

Vkrcali v čoln. Zaradi vinjenosti nočnih potnikov je čoln zanikal in potonil. Stirje so se pravočasno skočili na kopno, eden pa je padel v jezero in se pošteno okopal. O tej nočni avanturi bo pet jeseniških mladincev raznizljalo deset dni v zaporu. To pa še ni vse. Oškodovan podjetja zahtevajo povrnitev povročene škode. Uprava veslaškega centra Bled zahteva 47.800 S din, restavracija regatnega centra 51.200 S din in krajevna skupnost 83.416 S din. Sodnik za prekrške je oškodovanec napotil na pot pravde in bodo zato mladinci še enkrat stopili pred sodnika.

Naj zapis o huliganskem ponašanju na Bledu končam z njihovimi besedami: »Nismo bili toliko pijani, da ne bi vedeli, kaj delamo?«

J. Vidic

Istega dne je na cesti četrtega reda Cerkle-Senturška gora osebni avtomobil LJ 244-44, voznik Franc Čevka v ovinku zadej voznika mopedu Andreja Jeriča. Osebni avtomobil je v ovinku peljal preveč po lev strani ceste. Mopedist si je v nesreči zlomil noge.

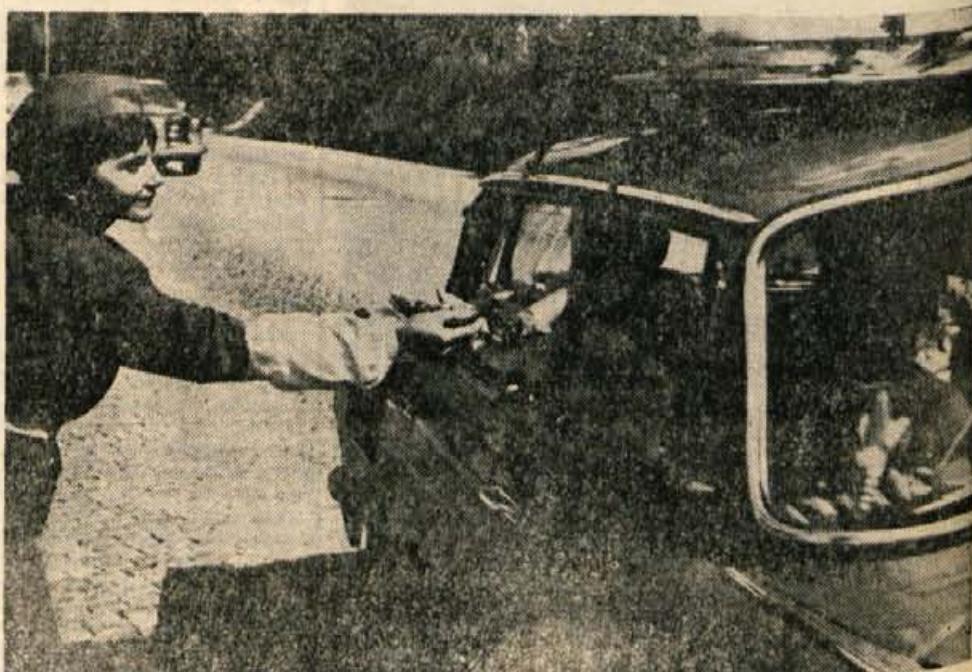
V soboto nekaj po polnoči je na cesti četrtega reda Dovje-Podkoren zaneslo v most osebni avtomobil KR 138-77, ki ga je vozil Franc Ahčan. Nesreča se je pripetila zaradi neprimerne hitrosti in naglega zavirjanja. Voznik in še dva sopotnika so bili ranjeni in so jih odpeljali v bolnišnico. Škode na avtomobilu je za 4000 N din.

Na cesti prvega reda v Logu pri Kranjski gori je v soboto zgodaj zjutraj zaspal med vožnjo voznik osebnega avtomobila KR 142-81 Boštjan Kavalar. V levem nepreglednem ovinku je zapeljal s ceste in se zaletel v drvarnico. Voznik je bil pri tem ranjen. Škode je za okoli 15.000 N din.

Na Cesti 1. maja na Jesenicah je v soboto zvečer osebni avto NM 63-37, voznik Jože Šule, zbil sedemletnega Aleksandra Cigana, ki je ne nadoma pritekel pred avtomobil. Otrok je bil pri tem težje ranjen.

V Adergasu pri Cerklih sta v ponedeljek nekaj pred eno uro popoldne trčila moped, ki sta ju vozila Ivan Krivec in Janez Koglar. Voznika sta vozila po sredini ceste. Pri trčenju se je Ivan Krivec lažje ranil, na vozilih pa je za okoli 400 N din škode.

L. M.

V ponedeljek so pionirji — prometni milici — poklonili voznikom cvetje, jim zaželeti srečno vožnjo in jih prosili, da mislijo nanje. — Foto: F. Perdan

Kino

Jesenice RADIO

- 19. junija jugoslovanski film ZLATA PRACA
- 20. junija amer. barvni CS film GOLI IN MRTVI
- 21. junija franc. barvni film EN CLOVEK IN ENA ZENA

Jesenice PLAVZ

- 19. junija amer. barvni CS film GOLI IN MRTVI
- 20. junija indijski film PRIJATELJSTVO
- 21. junija indijski film PRIJATELJSTVO

Dovje-Mojsstrana

- 20. junija špan. barv. film IZGUBLJENA ZENA

Kranjska gora

- 20. junija jugoslovanski film ZLATA PRACA

Škofja Loka SORA

- 19. junija jugoslovanski film PREBUJANJE PODGAN

- 20. junija amer. barv. film SHANE ob 18. in 20. uri

- 21. amer. barv. film.mmm

- 21. junija amer. barv. film SHANE ob 18. in 20. uri

- 22. junija špan. barv. film JASTREB IZ CASTILE ob 18. in 20. uri

Kranj CENTER

- 19. junija amer. barv. film BONNIE IN CLYDE ob 16. in 20. uri

- 20. junija amer. barv. film BONNIE IN CLYDE ob 16. in 20. uri

Kranj STORZIC

- 19. junija amer. barvni film VESEL A DEKLETA ob 16. in 18. uri, angl. barv. film SKRIVNOST BELE NUNE ob 20. uri

- 20. junija amer. barv. film TRIJE NAREDNIKI ob 16. in 20. uri

Stražišče SVOBODA

- 19. junija franc. romunski barv. CS film NESMRNTNI BOJEVNIKI ob 20. uri

Kamnik DOM

- 19. junija amer. barv. film MACEK DETEKTIV ob 20. uri